

அருள் ஒளி

மகோற்சவ சிறப்பிதழ்

ஸ்ரீ குர்க்காலேநவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை, இலங்கை.

ஆடி - ஆவணி மாதம் - 2019

142

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகோற்சவ காட்சிகள்

அருளி ஓளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஒசிரியர்

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள்

ஆடி - ஆவணி மாத மற்று

2019

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூங்காதேவ் தேவஸ்தானம்,
தெல்லைப்பழை, ஒஸ்கை.

e-mail: thurkaiammantemple@gmail.com
face book : tellidurga@gmail.com

பதிவு இல: ISSN 2362 - 0587
ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் நினைக்களத்தின்
கந்தபுராண ஏழுச்சி விழா

இந்து சமய விவகார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் இந்து சமய கலாசார நினைக்களம் கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஆற்றி வரும் பணிகள் போற்றுவதற்குரியன். நல்லைநகர் நாவலர் பெருமானின் பல நால்களை மீளப் பதிப்பித்து மாணவர்களுக்கு பரிசாக வழங்கும் செயற்பாடு பாராட்டுதற்குரியது. நீதிநூல்கள், அறம்சார்ந்த அற்புதக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய நூல்கள் பலவற்றை சமீப காலத்தில் அச்சிட்டு அறநெறிப் பாடசாலைகளுக்கும், சமய நிறுவனங்களுக்கும் வழங்கிவரும் இந்து சமய கலாசார நினைக்களத்தின் பயன்மிகு செயற்திட்டம் பலராலும் வரவேற்கப்படுகிறது.

நல்லூர் கந்தப் பெருமானின் மகோற்சவத்தை முன்னிட்டு பல வருடங்களாக அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்களது சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை ஆலை முன்றலில் உள்ள நாவலர் மணிமண்டபத்தில் நடாத்தி பல சிறார்களை மகிழ்வித்து வருவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். கடந்த மூன்று வருடங்களில் கந்தன் மகோற்சவ காலத்தில் நல்லை ஆதீன மண்டபத்தில் கந்தபுராண ஏழுச்சி அருள்நெறி விழாவை மிகவும் நேர்த்தியாக நடாத்தி வருவதை பலர் பாராட்டி வருகிறார்கள்.

கந்தபுராண சொற்பொழிவுகள், மாணவர்களிடையே விளாக்களைக் கேட்டு பரிசு வழங்கி ஊக்குவிக்கும் நிகழ்ச்சி தொடர்கின்றது. பல இளைய தலைமுறையை சார்ந்தவர்கள் உரையரங்குகளில் பங்குபற்றுவதற்கு இந்நிகழ்ச்சி அரிய வாய்ப்பை

வழங்கி வருகிறது. நாவலர் பெருமானின் கந்தபுராண வசனம் திணைக்களத்தால் அச்சிடப்பட்டு மீளும் மக்களது கைக்கு கிடைப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியமை திணைக்களத்தின் உன்னத செயற்பாட்டுக்கு இலக்கணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வருடம் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் கந்தபுராணக் கதைகள் என்ற அருமருந்தான நூல் கந்தபுராண எழுச்சி விழாவில் வெளியிடப்படுவதாக அறிந்து திணைக்களத்தின் பணியை பலரும் நன்முறையில் போற்றுகிறார்கள். திணைக்களப் பணிப்பாளர் திரு. அ. உமாமகேஸ்வரன் அவர்களது சீரிய வழிநடத்தலில் திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் நன்முறையில் கந்தபுராண எழுச்சி விழாவை நடாத்தி வருவதும் மௌச்சத்தக்க விடயமாகும்.

இந்து சமய விவகார அமைச்சர் கௌரவ மனோகணேசன் அவர்கள், தமது அமைச்ச சார்ந்த பணிகளை துரிதப்படுத்துவதில் வல்லவர். அவரது நியாயபூர்வமான முயற்சிகள் இலங்கையில் இந்து சமயத்தை காப்பதில் பெரிதும் துணைநிற்கின்றன.

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் வேலைத்திட்டங்களை சைவமக்கள் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். திணைக்கள உத்தியோகத்தர்கள் நல்லூர் கந்தன் உற்சவ காலத்தில் இரவு பகலாகப் பணியாற்றுவதும் ஏனைய திணைக்களாங்களுக்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்திருப்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

தெல்லியிப்பறை துர்க்காடேவி தீவாஸிதான வருடாந்து மகோற்சவம்.

அருள்மிகு துர்க்காடேவி தேவஸ்தான வருடாந்து மகோற்சவம் இம்மாதம் (ஆகஸ்ட்) 31ஆம் திகதி சனிக்கிழமை கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து பன்னிரண்டு நாட்கள் நடைபெறவிருக்கிறது.

முக்கிய உர்சவங்களின் விபரம்:

31.08.2019 : கொடியேற்றம்	09.09.2019 : சப்பரத் திருவிழா
02.09.2019 : திருமுறைத் திருவிழா	10.09.2019 : தேர்த் திருவிழா
05.09.2019 : திருமஞ்சத் திருவிழா	11.09.2019 : தீர்த்தத் திருவிழா
08.09.2019 : வேட்டைத் திருவிழா	12.09.2019 : வைரவர் பொங்கல்
கைலாச வாகன வீதிவலம்	

தேர்த் திருவிழா காலை 9.00 மணிக்கும், தீர்த்தத் திருவிழா காலை 8.30 மணிக்கும் நடைபெறும். மகோற்சவ பூசை நேர ஏற்பாடுகளின்படி காலை 9.30 மணிமுதல் வசந்த மண்டபப் பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து அம்பாளின் திருவீதியுலாவும், மாலை 5.30 மணிமுதல் வசந்த மண்டபப் பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து அம்பாளின் திருவீதியுலாவும் இடம்பெறும். வைரவர் பொங்கல் (12.09.2019) மாலை 3.00 மணிக்கு இடம்பெறும்.

அருள்மிகு தூர்க்காடுதேவி ஆலயத்தின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வலிகாமம் வடக்கு பகுதியிலுள்ள தெல்லிப்பழை கிராமத்தில் அமைந்திருக்கும் அருள்மிகு தூர்க்காடுதேவி ஆலயம் இருநூற்று ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றுப் பெருமைகளைண்டது.

ஆலயம் தோற்றம் பெற்ற வரலாறு அற்புதமான நிகழ்வுடன் தொடர்புபெற்றதாக விளங்குவது சிறப்புக்குரியது. தெல்லிப்பழை உழகுடைப்பகுதி வவனாவத்தையில் கதிர்காமர் என்ற பெயருடைய சைவப்பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் 1750ஆம் ஆண்டு காங்கேசன்துறையிலிருந்து படகு மூலமாக இந்தியாவுக்கு தலையாத்திரை மேற்கொண்டார். இவர் வேதாரணீயத்தில் கரையிறங்கி, அங்கிருந்து பாதயாத்திரையாக சென்று பல ஆலயங்களை தரிசனம் செய்தார். காசி விசுவநாதர் ஆலயம் வரை சென்றதாக சொல்லப்படுகிறது.

சைவப்பெரியார் கதிர்காமர் இந்தியாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் தமிழழைம் சமஸ்கிருதத்தையும் கற்றுத்தேறி தூர்க்கை உபாக்கராகவும் மாறிவிட்டார். இவர் 1760ஆம் ஆண்டளவில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பினார். அவர் வரும்போது தூர்க்காடுதேவி யந்திரமொன்றையும், வெண்கலத்திலான திருமுகக்கெண்டி உருவமொன்றையும் கொண்டு வந்திருந்தார்.

பெரியார் கதிர்காமர் காங்கேசன்துறையை வந்தடைந்த பின் கீரிமலை தீர்த்தக் கேணியில் நீராடுவிட்டு, அங்கிருந்த மூன்றுமைல் தூரத்திலுள்ள (இப்போது ஆலயம் அமைந்துள்ள) இடத்தை நோக்கி வந்துள்ளார். நடைதளர், உடல் தளர் அங்கிருந்த இலுப்பை மரத்தோப்பில் இளைப்பாறினார். அப்போதுதான் அந்த அற்புதமான நிகழ்வு நடந்தது. அவர் கொண்டு வந்த தூர்க்காடுதேவி யந்திரத்தை அவ்விடத்தில் ஸ்தாபிக்குமாறு ஒரு தெய்வீக ஆணை அவருக்கு கிடைத்தது. அதன்படி அந்த யந்திரத்தை இலுப்பை மரத்தழியில் அமைத்து வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினார்.

சைவப்பெரியார் கதிர்காமர் அன்றைய காலப்பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வந்த தூர்க்காடுதேவி யந்திரத்தையும், திருமுகக்கெண்டியையும், ஸ்தாபனம் செய்து வழிபட்ட இடமே, இன்று நாலாபக்கங்களிலும் எழில்மிகு கோபுரங்களுடன் காட்சித்திரும் ஆலயமாகத் திகழுகிறது என்பது சிறப்புக்குரியது.

சைவப்பெரியார் கதிர்காமர் அவர்களால் சிறு ஆலயமாக வடிவமைக்கப் பெற்று நீண்ட காலமாகவே பூசை வழிபாடுகளுடன் ஆலயத்தின் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தமையானது, ஆலய வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெற்ற காலப்பகுதியாக சிறப்புப் பெறுகிறது. இங்கு காலத்துக்காலம் திருப்பணி வேலைகளுடன், ஆலய பரிபாலன செயற்பாடுகளும் நல் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஸ்ரீ தூர்க்காடுதேவி ஆலயத்தின் வரலாற்றுப் பாதையில் கடந்த ஏழ தசாப்த காலப்பகுதியை மீள்பார்வை செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

1948இல் தனி முகாமையாளராக ஆலயத்தை நிர்வகித்து வந்த திரு.க.நாகநாதர் அவர்களினால் பதினொரு பேரைக் கொண்ட தர்மகர்த்தா சபையினரிடம் ஆலய பரிபாலனம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1965இல் உப சபையாக பதினெட்டு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட நிர்வாகசபை தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களே பரிபாலனப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்தினர். நிர்வாக சபையினரின் பராமரிப்பில் அன்று முதல் இன்று வரை ஆலயம் சிறப்பான வகையில் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது. நிர்வாக சபையின் ஏற்பாட்டில் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் 1965ஆம் ஆண்டு ஆவணி ஒணத்திலும், இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1981 சித்திரை உத்தரத்திலும், மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் 1997 ஆவணிச் சுவாதியிலும், நான்காவது கும்பாபிஷேகம் 2011 தைத்திங்கள் 10ஆம் நாளிலும் (24.01.2011) சிறப்பாக நடைபெற்றது. முதலாவது நிர்வாக சபையின் தலைவராக அமரர் தியாகராசா அவர்கள் (கல்வி அதிகாரி) சிறப்பாக வழிநுட்தினார். அவரின் பின் அமரர் திரு.து.ஜெயரட்னம் (தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர்) வழிநுட்தினார். அவரின் மறைவின் பின் 1977 முதல் சிவத்தமிழ்ச் சௌல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தலைவராகப் பணிபுரிந்து ஆலயப் பணிகளுடன் பன்முகப்பட்ட சமூகப்பணிகளையும் ஆற்றி வந்தார். இது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக இருப்பதுடன், சைவத் தமிழ் உலகத்தினால் என்றென்றும் மதித்துப் போற் றப்படும் பெருமையையும் அம்மையார் பெற்றிருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

2008ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் 15ஆம் திகதியன்று அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் செஞ்சோற்சௌல்வர் ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள் ஆலய நிர்வாக சபைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று அம்மையாரின் அடிச்சவட்டைப் பின்பற்றி சிறப்பாகச் சேவையாற்றி வருகிறார். இவரது சேவைக்காலத்தின் போது 2011ஆம் ஆண்டு இங்கு மீண்டும் புனருத்தாரண வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் இடம் பெற்றது. ஆலயத்தின் முன்பக்கம் புதிய மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுடன் ஸண்டனிலிருந்து 1200 கிலோ எடையுடைய கண்டாமணி கொண்டுவரப்பட்டு புதிய மணிக்கோபுரத்தில் பொருத்தப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் ஆலயத்தின் உட்பிரகாரங்கள் பலவித சிறப் வேலைப்பாடுகளுடன் புதுப்பிக்கப்பட்டன.

ஆலயத்தின் தென்திசை வாயிலில் புதிய கோபுரம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு 2017 தை மாதம் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. வடக்கு வாயிலில் அமைக்கப்பட்ட குபேர வாசல் கோபுரத்திற்கான கும்பாபிஷேகம் கடந்த வருடம் (2018) தை மாதம் இடம் பெற்றது. மேற்கு வாசல் கோபுரத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டும் வைபவம் 2018 பங்குனி உத்தர தினத்தன்று இடம் பெற்றது. கட்டா வேலைகள் துரிதமாக இடம் பெற்று வந்து இவ்வருடம் (2019) தை மாதம் 30ஆம் திகதியன்று கும்பாபிஷேகம் இடம் பெற்றது.

தூர்க்காதேவி ஆலய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது 1968ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகோற்சவமாகும். ஆவணி மாத பூர்வப்தசத்தில் வரும் பூர நட்சத்திரத்தில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி திருவோண நட்சத்திரத்தில் தீர்த்த விழாவோடு நிறைவு பெறுவது ஆலயத்தின் மகோற்சவ ஒழுங்காகும். பன்னிரண்டு தினங்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்று வருகிறது. இங்கு மகோற்சவப் பெருவிழா ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவ்வருடம் ஜம்பத்தொரு ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

2009ஆம் ஆண்டு தூர்க்காதேவிக்கு புதிய திருமஞ்சசமான்று வடிவமைக்கப்பட்டது. அது முதலாக ஆண்டு தோறும் மகோற்சவத்தின்போது ஆறாவது நாளன்று திருமஞ்சத் திருவிழா நடைபெற்று வருகிறது.

2013 ஆம் ஆண்டு இங்கு புதிதாக கைலாசவாகனம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. வருபாந்த மகோற்சவ காலத்தில் ஒன்பதாவது நாளன்று இங்கு கைலாச வாகனத் திருவிழா இடம்பெற்று வருகிறது. இவ்வருடம் (2019) புதிதாக தங்க ரதமொன்று வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வெள்ளோட்ட விழா 2019.09.02 ஆம் திகதி நடைபெறுகிறது. ஆலய மகோற்சவத்தின் ஜந்தாவது நாளன்று தங்கரதம் உற்சவம் இடம்பெறும்.

தேவஸ்தானத்தின் பன்முகப் பணிகளில் தலையாய ஓர் அறப்பணியாக கருதப்படுவது தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பணியாகும். ஆதரவற்ற ஜந்து வயதுக்கு மேற்பட்ட சிறு பிள்ளைகளை ஆதுரித்துக் கல்வியூட்டி, உணவூட்டி, சகல பராமரிப்பையும் மேற்கொண்டு பணிபுரிவதற்கு ஆரம்பத்தில் சிறிய கட்டடத்தில் இடம் கிடைத்தது. இவ் இல்லம் - 1982 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 3 ஆம் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1985 ஆம் ஆண்டு சகல வசதிகளுடன் கூடிய மாதிக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு மகளிர் இல்ல செயற்பாடுகள் இங்கு இடம்பெற்று வருகின்றன.

2009 ஆம் ஆண்டில் வன்னிப் பகுதியில் போர் நிலைமைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறு பெண் பிள்ளைகளையும் மகளிர் இல்லத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இதனால் ஏற்பட்ட இடநெருக்கடியை தவிர்க்கும் வகையில் ஆலயத்தின் தெற்கு வீதியில் இவர்களுக்கான புதிய விடுதிச்சாலையான்று புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஆலயங்களைல்லாம் அறச்சாலைகளாக அமைய வேண்டும் என்ற புனித நோக்கத்திற்கமைய இவ்வாலயம் ஆற்றிவரும் சமூகப் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி அம்மையார் பிறந்தநாள் அறநிதியம் 1989 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்று வரை சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது, ஆண்டுதோறும் ஜனவரி மாதம் 7 ஆம் திகதியில் இதன் பயன்பாடு நிகழ்கிறது. நூல் வெளியீடு, அறிஞர்களை கொரவித்தல், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ்ப்பட்ட பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு உதவுதல், கைதுடி வயோதிபர் இல்லத்திற்கு அன்பளிப்பு, யாழ்.பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்திற்கு உதவியமை, யாழ் போதனா வைத்தியசாலைக்கு சிகிச்சை இயந்திரங்கள் வாங்க உதவியமை என்பன குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகளாகும். பிறந்தநாள் அறநிதியத்தின் சார்பில் வங்கியில் நிரந்தர வைப்பிலிட்டுள்ள பணத்திற்கு கிடைக்கும் வட்டி ஆண்டு தோறும் சமூகப்பணிக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றது. மற்றும் இவ்வாலயத்தின் நிதியிலிருந்து இந்நாட்டில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களும், வைத்தியசாலைகளும், பாடசாலைகளும் பயன்பெற்றுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தேவஸ்தான நிர்வாக சபையினால் நடத்தப்படும் தூர்க்காதேவி மணிமண்டபம் நல்லூர் கந்தன் மேற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளது. இந்த மண்டபத்திற்கான காணி நிலத்தை பெருமாட்டி திருமதி விசாலாட்சி அரியகுட்டி அம்மையார் அவர்கள் தர்மசாதனம் செய்துள்ளார். நல்லூர் தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் நண்பகல் அன்னதானம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதுதவிர,

(நூட்ரச்சி 21ஆம் பக்கம்)

அருள்மிகு தூர்க்காடுவியின் ஏழில்மிகு திருக்டோலம்

கலாந்தி நங்கஞ்சா அப்பாஞ்சுடு

ஆயும் அறிவும் கடந்த அரசனுக்கு தாயும் மகளும் தாரமுமாக விளாங்குபவள் அம்பிகை. இவளே சகல ஆற்றல்களுக்கும் இருப்பிடமானவள். அமைதியான வாழ்வையும் அளவில்லாத ஆனந்தத்தையும் அருளும் அன்னையாக மினிர்கிறாள். இவளை உபாசித்துப் பெரும் புண்ணியம் பெற்றோர் பலர். எவனுக்கும் மறுபிறவின்பது ஒன்று இல்லையோ அவனே அம்பிகையை உபாசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவனாவான்.

நம் நாட்டில் தேவி வழிபாடு மிகச் சிறந்து காணப்படுகிறது. அம்பிகையின் உருவபேதங்கள் பல. அவற்றை அமைத்துக் கொண்டு வேறு வேறு நிலையில் வைத்து வழிபடுவோர் பலர்.

எக்காலத்தில் தர்மத்துக்கு குறைவு உண்டாகி அதர்மம் மிகுதியாகின்றதோ அப்பொழுது தான் அவதரிப்பேன் என்று பார்த்தசாரதியான கண்ணன் கீதையில் அருளினான். அதேபோல் எப்பொழுது அரக்கர்களால் துண்பமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது நான் அவதரித்துப் பகைவர்களை நாசம் செய்வேன் என்பது தேவியின் அருள்வாக்கு. இவ்விதம் தேவியும் கண்ணனும் ஒரே கருத்துள்ள வாசகங்களை வெளிப்படுத்துவதனால் இருவரும் ஒரே தத்துவமாக இருக்கவேண்டுமென்பது புலனாகிறது.

“அரியலால் தேவியில்லை” என்பது தேவாரம். பரமேஸ்வரனுடைய சக்தி போக காலத்தில் பவானியாகவும், போரிலே தூர்க்கையாகவும், கோபகாலத்தில் காளியாகவும், இரட்சிக்கும் காலத்தில் விஷ்ணுவாகவும் பிரிந்து காட்சி தருகிறது. இதனால் சக்தி தத்துவமும் விஷ்ணு தத்துவமும் ஒன்றென்பதை அரியலாம். சக்திகளின் பெருமையை விளக்குவது சப்தசதி மந்திரமாகும். இதில் எழுநாறு மந்திரங்கள் இருப்பதாலும், எழுநாறு வகையான பிரயோகங்கள் அமைவதாலும் சப்தசதி என்று பெயர் கூறுவர். சப்த என்பது ஏழு; சதி என்பது நாறு.

சிறப்பாக சப்தசதி மந்திரத்தினால் உணர்த்தப்படும் தேவதை தூர்க்கை. தூர்க்காதேவி ஒன்பது பேதமுடையவளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். ஜெயா, விஜயா, பத்ரா, பத்ரகாளி, ஸ்முகி, தூர்முகி, ப்ரக்ஞா, வ்யாக்ரமுகி, சிங்கமுகி என்ற ஒன்பது வகையாகத் தூர்க்காதேவி சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள். மேலும் ஆகமங்களில் வளதூர்க்கை, ஜலதூர்க்கை, வன்னிதூர்க்கை, ஸ்தூலதூர்க்கை, விஷ்ணுதூர்க்கை, பிரமாதூர்க்கை, ருத்ரதூர்க்கை, மஹாதூர்க்கை, சூரியினிதூர்க்கை என்று ஒன்பது வகையான திருக்கோலங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தூர்க்கையை எல்லா நலம் குறித்தும் பிரார்த்திக்கலாம். பிராமணகுமாரியாக நின்று உயர் நலம் அளிக்கின்றாள். சத்திரிய குமாரியாக நின்று வெற்றி தருகின்றாள். வைசியகுமாரியாக நின்று லாபம் அளிக்கின்றாள். சூத்திர குமாரியாக நின்று திருமணம், பிள்ளைப்பேறு ஆகிய வரங்களைத் தருகின்றாள். நாட்டிலே மழையில்லாது வரட்சியற்ற நேரத்தில் மழையைப்

பொழிவித்துப் பசிப்பினியைத் தீர்த்து இரட்சிப்பதால் சாகம்பரி, சதாட்சி என்ற நாமங்கள் ஏற்பட்டன. தூர்க்கன் என்ற அசுரனைக் கொன்றமையால் தூர்க்கா என்னும் சிறப்பு நாமம் கொண்டு வழிபடப்படுகிறது.

மகிடாசரனால் துன்பறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் பிரமாவிடமும், விஷ்ணுவிடமும் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லி முறையிட்டனர். அங்கு வெளிப்பட்ட சினம் என்னும் சக்தி ஒன்று சேர்ந்து உருவெடுத்த வடிவமே தூர்க்கை வடிவம் என்று பேசப்படுகின்றது. தூர்க்காதேவி சிங்க வாகனத்தில் ஆரோகணித்து, மகிடாசரனை எதிர்த்துப் போருக்கெழுந்தாள். அவ்வசரனும் படைகளுடன் போருக்கு வந்தான். அம்பிகையின் வாகனமாகிய சிங்கமே அசுரரசனியங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டது. அசுரன் மகுட உருவில் வந்தபோது அவன் செருக்கை அடக்கி, அம்பிகை தனது திருவடியால் அழுத்தி ஆட்கொண்டாள். தேவி சதுரப்புஜங்களில் சங்கு, சக்கரம், தாமரை, ஜெபமாலை என்பவற்றைத் தாங்கி நிற்கும் திருக்கோலம் தியானத்திற்கு விருந்தளிப்பதாகும்.

தூர்க்காதேவிக்கு ஈழவளாட்டில் மிகப் பழைமையான தனிப்பெருங் கோயில் அமைந்திருப்பது என்றால் அது யாழ் ப்பாணத் தின் வடபாகத் திலுள் எதல்லிப்பழையிலேதான் இருக்கிறது. கிழக்குப் பார்த்த சந்நிதியாகப் பிரதான வீதியை நோக்கிய வண்ணம் காட்சி தருவதும், தலவிருட்சங்களாக இலுப்பையும், மாவும், மகிழும், அரசும் அமைந்து விளங்குவதும், ஆகம விதிகளுக்கமைய மூல மூர்த்தியும், பிரகார மூர்த்திகளும் அமைந்து காட்சி தருவதும், பாகசாலை, யாகசாலை, வாகனசாலை, அந்தணர்சாலை, அலுவலகம், திருமுறை மண்டபம், பக்தர்கள் விடுதி, திருநந்தவனம், அன்னதான மண்டபம், என் பவற் றோடு இவ்வாலயம் தோற்றுமளிப்பதும் கண்கொள்ளாக காட்சியாகும். ஏராளமான பக்தர்கள் இப்பொழுது இங்குவந்து அவரவர் இஷ்ட பூர்த்திக்கு வேண்டுதல் செலுத்தி, அதனால் நிவர்த்தியும் பெறுகிறார்கள் என்பதும் கண்கூடு. நின்ற திருக்கோலத்தில் எழுந்தருளி அன்னை பவனிவரும் காட்சி அடியார்களை அத்திருவருள் ஒளிக்குள் நிறுத்திவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

(ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி சித்திரத்தேர் வெள்ளோட்ட சிறப்பு ஸரி)

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் குருபூசை நிகழ்வு

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் முன்னாள் பெருந்தலைவர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் பதினெணராவது குருபூசைவைபவம், கடந்த ஜீலை மாதம் 12ஆம் திகதியன்று நடைபெற்றது.

இந்த நிகழ்சியின் ஆரம்பமாக ஆலயத்தில் பூசை வழிபாடுகளுடன், அன்னையின் நினைவாலயத்தில் வேதபாராயணம், உருவச்சிலை வழிபாடு என்பவற்றுடன் திருமுறை மடத்தில் பூசை வழிபாடு, திருமுறை பாராயணம் இடம்பெற்றதைத் தொடர்ந்து அன்னபூரணி மண்டபத்தில் தேவஸ்தான தலைவர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் தலைமையில் சிறப்புநிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகின.

(தொடர்ச்சி 10ஆம் பக்கம்)

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி திருப்பதிகம்

அஞ்செனி சி.எனாசித்தார்பி

காப்பு

சீரார் வெறல்லிநகர் சேரே ருமுகுடைவாழ்
பாரார்தூர்க் காதேவிப் பண்ணவிக்கு - நேரார்வத்
நாற்பதிக மோதவயர் தந்திமுகத் தெந்தையிரு
காற்சவதும் போருகப்படுக் காப்பு.

ஆசிரிய விருத்தம்

உலகமொரு மூன்றினாங் குலவுபற் பலகோடி யோனிபே தங்களாகி
ஊர்வநீர் வாழுவதத் துவநடப் பனநிற்பவுயரப் பறப்பதவழ்வ
நிலவரு மக்கள்வகை வகையாக வீன்றுமிக நீடருள் சுரந்தவைகடம்
நினைவரிந் திருக்கண்க ஸிமையாம விருவுபகல் நீங்காம லுடனிருந்து
அகிலபோ கங்களையு முட்டியன் பொடுவளர்த் தாதரித் திமேன்னையே
அடியரனு தினமுமுண் டான்த முறவைகு மரியவா னாவமிர்தமே
திலகவா ஞூதலணாங் கேடெயனது துயரெலாந் தீரவருள் செய்யம்மணீ
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதூர்க் காதேவியே!

எந்தநா ளாந்தவகை வந்துபந் தித்ததிங் கென்னவைமல மென்பதறியேன்
எதிலாக் கற்பங்க ளாண்ணிலெண் ணிலவாய் இருட்டல மிகுந்தறியேன்
அந்தநடு வாதிபில் லாதுமக மாயிநின் அருளினா றாவிதோன்றி
அமலமாம் வகையற்ப புல்பூடு மரமாகி யாமொழு வகைபிறப்பாய்
வந்துவந் தேபோவ தறியே னினிச்செயும் வண்ணமே தென்பதறியேன்
வரமருவ முன்சரண் போற்றவறி யேன்சான் வளர்க்கவகை தேழியோடிச்
சிந்தைநொந் தேயயரு மறிவிலேன் குறையெலாந் தீர்த்தருள்செய் வாயம்மணீ
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதூர்க் காதேவியே!

மலமாயை கன்மவிரு ஸிடையன்று விழுவந்த வகையொன்று மறியாப்பெரும்
மதிகெட்ட வென்னையிப் படியின்று வரையுமில் வகையாற்றை ணாதுமிழியால்
நலளைனான்று மின்றியுயி ரொடுசெத்த பிணமாகி நாடொறும் வாழுவதத்தாய்
நாடுமுன் னருளங்க் கடாதன்னை யேயீது நானுனது மைந்தனன்பாய்
இலகுமிரு குழையருகு பொருதுசெவ் வரிசிதறி இருவயில் களைப்பழித்த
இணைகயல் கண்ணினா லென்முகம் பார்த்துலக வின்பெல்லாந் தந்துயாருஞ்
செலவரிய தாய்டியர் செல்கதிய தானபர சிவபதமு மீந்தருள்செய்வாய்
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதூர்க் காதேவியே!

அருளோங்கு மாணந்த வல்லிநா வெண்வகை அறங்களை வளர்த்தசெல்வி
அயனாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்நிதம் அடிப்படை மிறைவிபோதுப்
பொருளோங்கு முயர்தவத் தோராஞ் கதியைப் பொருந்தவழி காட்டுமென்னே

பொருளிலேன் றாய்ந்தை தமருதவி தானிலேன் புவியிலோரு சுகமுமில்லேன்
மருளோங்கி நிறைவனத் தேனிகம் பரமான வாழ்வினும் தாழ்வறுவனோ
வந்துவந் தேபோன வாழ்வினால் நொந்துளம் வாடுமென் முகம் நோக்கியே
தெருளோங்கு முயர்கல்வி செல்வமும் தந்துயர் தீரவருள் செய்யம்மணீ

தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதுர்க் காதேவியே!

பெறுமெலாப் பிறவியினும் மானுடப் பிறவிதான் பெறலரிய தென்றுபெருநூல்
பேசும் இப் பிறவியை யெடுத்துப் பெறும்பேறு பெறவிடாக் கொடுமைசான்ற
வறுமைவந் தென்குலாப் கல்விசெல் வாங்குணம் வழிவெல்லாங் குடிபோக்கவே
மதிவாடி னேன்றருண மீதருள்வை இந்திரன் வானோ ரிடும்பைநீங்கக்
கறுவுகொ ஞாத்தொறே சமமொழித் தருளிலாக் கள்ளவசு ரக்கிளையுடன்
கருதுகா சிபமுனிவ னனாடுசேர்த்த மாயைதரு காதலன் சூரபதுமச்
செறுநணைச் செற்றவறு முகவனைப் பெற்றவயர் திருவற்ற பெருநங்கையே
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதுர்க் காதேவியே!

பங்கய மலர்ப்பதத் துணைகளும் பரிபுரம் பாடகம் பாதசரமும்
பைங்கொடியை நிகரிடையு நிகரில்பட் டுடையு மருள்பகிரபய வரதகரமும்
தூங்கதோடி கூடகமும் மாகமுத் தாரமுந் துயல்ரத்தி னக்குழைகளும்
சோநிவிடு திருவதன முடனேழ யேன்முன் துலங்கவந் தருள்புரிகுவாய்
தீங்களைத் தீண்டுபல வின்கனிகள் கீண்டுமாத் தீங்கனிகள் சிதறிவாழூச்
சௌங்கனிக ளைத்துவைத் துக்குருகி னம்வெர்திச் சேவல்பெடை யோடுமிரியத்
தெங்கில்முதிர் பழமுதிரும் மாங்குல்படி சோலையும் செந்நெல்விளை கழனியம்கூழ்
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதுர்க் காதேவியே!

அந்தரி சவுந்தரி நிரந்தரி துரந்தரி அமரிசங் காரிகளாரி
ஆற்டச் ரத்திபுர நேமிக் கரத்திவலி யாரம் பணத்திநிகரில்
சுந்தரி நிறைந்தபர மாணந்தி நித்தியச் சுகசோப னத்திவாய்ந்த
சூலியெண் டோளியிரி ராணிமுத லானவயர் சூரம் பையரிறைவியே
தந்தைநீ தாயுநீ தமருநீ கனமிக்க சகலபாக் கியமும்நீயே
தாரணியிரி ழுணையன்றி வெறுதுணை யிலை எனதுசுஞ்சலமை ளாம்நீக்கியே
சிந்தைமகிழ் நீடவரு பந்தமரு ளோடவறு தீவினைகள் வாடவருவாய்
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதுர்க் காதேவியே!

நாரணைன் மலரிலுறை யாரணைன் புகழிலுயர் நான்மருப் புளவாரணைன்
நவையிலா தித்தர்மல முத்தரா னோவெல்லாம் நவிலுமா சாரவெமாருவிப்
பேரணாங் கொடுபளித் திடுதொண்டு களைள்லாம் பிழையிலா தேயியற்றிப்
பீடிழிந் தவசமுற நாடொறும் வினைகொண்டு பெருமிதத் தோடுகருணைக்
காரண மடாதுற்ற மகிடா சுரன்மிக்க கறுவியெதிர் பொருதஞ்சியே
கரவிலோரு வன்னிமர மகாவெட் டித்துண்டு கண்டுஅண்டர் வாழவைத்த
சீரணாங் கேடுனைது புகழைனது நாவினால் செப்பவெளி தோவம்மணீ
தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்விதுர்க் காதேவியே!

மாருதப் பிரவல்லி திசையுக்கிர சோழனருள் மகளுற்ற குன்மவலியும்
 மாமுகமும் நீக்கியவர் மகளை வனப்பருளி மாவிட்ட புரமென்றுநற்
 பேருலவ விட்டேல கினிற்கொடிய மிடிகவலை பிணியொன்று மணுகாமலே
 பேறுகரு கோயில்காண் டாசகல் விழாப்பவனி பேசுமயில் மீதுவந்து
 ஆருமயல் தீவருள் விளையாடல் செய்துவரு மறுமுகக் குமரேசனை
 ஆருவமொ டதிர்த்துப சரித்திடவ மடியருறு மாகுல மகற்றிமேலாஞ்
 சீருமுயர் கல்விஞா னம்பே றளிக்கவுந் திருவளாங் கொண்டெழிலுறும்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்லிதூர்க் காதேவியே!

பந்தபா சத்தினால் பந்தித்து மதிகெட்ட பாவியான் செய்துபிழைகள்
 பலகோடி யெனினுமவை யாவும் பொறுப்பதுன் பாரமெனை யீன்றதாயே
 எந்தனுடல் பொருளாவி மூன்றுமுன் றனதாக ஸீந்தே எனனக்குதீங்கினி
 ஏதோன்று மில்லையெல் ஸாமுன்ன தேதகா தென்னைக்கை விடல்சென்னிதான்
 வந்திக்க விழிகள் தரிசிக்கக் கரங்குவிய வரவலந் தாள்கள்வாழ்த்த
 வாய்செவிகள் கேட்பவரி தாயடுக ஷோடுதிரு வடியையனு தினமுமனமே
 சிந்திக்க வும்வரந் தந்தருள வேணுமென் சென்மசா பலியமாகத்
 தெல்லிநக ருமுகுடைப் பதியிலுறை நிறைசெயச் செல்லிதூர்க் காதேவியே!

கலாந்தி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் குருபுசை நிகழ்வு (7ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தேவஸ்தான செயலாளர் திரு நா.தவநாதன் அவர்கள் வரவேற்புரையையும்,
 தேவஸ்தான பிரதம குரு சிவஹரி ச.செந்தில்ராஜக் குருக்கள், மருதனார்மடப் ஹி சுந்தர
 ஆஞ்சநேயர் தேவஸ்தான ஆதீன கர்த்தா சிவஹரி ஓ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள், நல்லை
 ஆதீன முதல்வர் ஹீலஹரி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்
 ஆகியோர் பிரார்த்தனை உரைகளையும், அவஸ்திரேவியா வைத்திய நிபுணர்
 வ.மனோமோகன் அவர்கள் வாழ்த்துரையையும் நிகழ்த்தினார்கள்.

யாழ்.பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முன்னாள் தலைவர் பேராசிரியர்
 சி.சிவலிங்கராஜா அவர்கள் “ஸமுத்து சைவ சமய சொற்பொழிவு மரபில் அன்னை
 தங்கம் மா அப்பாக்குட்டி அம்மையாரின் வகிபாகம்” எனும் பொருளில்
 சிறப்புரையாற்றினார்.

அம்மையாரின் குருபுசை நிகழ்வின்போது மூத்த சிவாச்சாரியார்கள் நால்வர்
 தேவஸ்தானத்தால் கெளரவிக்கப்பட்டார்கள். திருநெல்வேலி சிவஹரி மகேஸ்வரக்
 குருக்கள் பாலச்சந்திரக் குருக்கள், குப்பிளான் சிவஹரி சிவசாமி ஜயர் குமாரராஜக்
 குருக்கள், சுழிபுரம் பறாளை பிரம்மஹரி முத்துச்சாமிஜயர் பாலகுருசாமி சர்மா, மட்டுவில்
 சிவஹரி கிருஷ்ணசாமிக் குருக்கள் சதாசிவக் குருக்கள் ஆகியோரே எம்மண்ணில்
 ஆற்றிய இறைபணியை போற்றிப் பாராட்டும் வகையில் ஹி துர்க்காதேவி
 தேவஸ்தானத்தால் கெளரவிக்கப்பட்டவர்களாவர்.

திருவருள் அமுதனிப்பாய் தூர்க்காதேவியே!

ச.குகதேவன்

ஆவணியில் தேவிபுகழ் அமுதம்பாடுவீர்
 அன்னையருள் யழுதமதை உண்டுமகிழுவீர்
 பாவவினை ஓட்டுமன்னை அருளின் மகிழையை
 காட்டும்கொடி ஏற்றமதை கண்டுமகிழுவீர்!

என்றுமெமை ஆளும்திரி சுலிதூர்க்கையின்
 எழில் துலங்கும் அருள்துலங்கும் ஆவணித்திங்கள்
 நன்றான்று என்றுமன்னை பாதும்நாடியே
 நலமுறவே கராங்குவித்துத் துதிகள்பாடுவீர்!

திருமுறையாம் அமுதமழை பொழியும் திருவிழா
 திக்கணனத்தும் கேட்டுமுளம் உருகும்பெருவிழா
 அருள்மணக்கும் பிரணவத்தின் அழகுதரும் விழா
 அன்னையருட் காட்சியிலே மகிழியிசைவிழா!

மஞ்சமதில் நெஞ்சினிக்க வரும்திருவிழா
 மஹிஷமர்த்தனி தூர்க்கைபுகழ் பாடும்திருவிழா
 விஞ்சமுயர் கைலாய வாகனத்தேறி
 வீதிவலம் வந்தருளும் திருவிழாக்காட்சி!

சப்பைரதம் தனிலேறி பவளிகூட்டிடும்
 சாய்பொழுதில் தீபவொளி மேன்மைகள் பாட
 ஒப்பில்லாப் பெருமாட்டி எங்கள் தூர்க்கையின்
 புகழைப்பாடிக் கைதொழுது மகிழ்ந்திடுவேரே!

தெய்வமாட்சி காட்டுமின்ப தேர்வலம் காண்பீர்
 தேசுறவே வடம்பிடித்து இழுத்து மகிழ்வீர்
 உய்யும்வழி காட்டியைம்மை ஆளுமன்னையாம்
 உழுகொடையில் அமர்ந்ததேவி புகழைப் பாடுவீர்!

ஜந்தொழிலின் மேன்மைகாட்டும் பெரும்திருவிழா
 அன்னையருள் மாட்சிகாட்டும் தீர்த்தத்திருவிழா
 சிந்தைகுளிர்ந் தாடநல்ல சுகமும் தந்திடும்
 தீர்த்தமது ஆடியன்னை பதம்பணிவீரே!

உடலுறுதி வலிமைகூட்டும் சக்தி தூர்க்கையே
 உளப்பிணிகள் மாற்றும் மருந் தானசக்தியே
 திடமுறவே வாழ்ந்துமுந்தன் அடிகள்சேரவே
 திருவருள் அமுதனிப்பாய் எந்தன்தூர்க்கையே

விநாயகர் வழிபாடும் அதன் முக்கியத்துவமும்.

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

விநாயகர் முதல்வணக்கத்திற்கும், வழிபாட்டுக்கும் உரியவர், சைவர்கள் வாழுகின்ற ஊர்கள் தோறும் ஆகம விதிப்படி அமைக்கப்பெற்ற, பிள்ளையார் ஆலயங்கள் உள்ளன. இவற்றைத் தவிர குளக்கரைகள், நதிக்கரைகள், மரத்தடிகள், முச்சந்திகள், தெருக்கள், திண்ணைகள், வயல்வெளிகள் என எங்கும் வீற்றிருந்து அருள் பாலித்து வருபவர் பிள்ளையார். பிள்ளையார் சுவரையில்லாத வெளிகளிலும் திறந்த வெளிகளிலும் கருங்கல் அல்லது வெள்ளைக் கல் என்பவற்றை வைத்தும் அக்கற்களில் செதுக்கப்பட்ட உருவங்களை நிறுவியும் மரங்களின் அடியிலும் உருவங்களை அமைத்தும்; எளிய முறையில் அவரை நினைந்து; மலர் சாத்தியும்; பத்திரங்கள், அறுகம்புல் சாத்தியும் அவரை வணங்கி வழிபாடு செய்வார்களுக்கும் திருவருள் பாலிக்கும் பெற்றியர். அத்துணை எளிவந்த தன்மையார் ஆகப் பிள்ளையார் விளங்குகின்றார்.

ஆலயங்களில் மாத்திரமல்ல மற்றைய இடங்களிலும் ஆகாயம் பார்க்க அமர்ந்திருக்கும் கடவுள் நமது முதல்வணக்கத்திற்குரிய பிள்ளையார். அவரை ஏழைகளின் கடவுள் என்றும் கூறுவார்.

சைவமக்கள், வாழுகின்ற பிரதேசங்களில் ஊர்கள் தோறும் பிள்ளையார் எதிலும் பிள்ளையார், எந்த வைபவங்களிலும் பிள்ளையார், எந்தச் சுபகாரியங்கள், நற்கருமாங்கள், நற்செய்கள் தொடாங்கும் முன்னர், பிள்ளையாரை வழிபடுவது வழக்கம். அவ்வாறு பிள்ளையாரை முதலில் வணங்கித் தொடங்கும் கருமாங்கள், சுபகாரியங்கள் அனைத்தும் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்.

பிள்ளையாரை முதலில் வழிபாடு செய்யாமல், தொடங்கிச் செய்யப்படுகின்ற கருமாங்கள், செயல்கள் என்பவற்றிக்குத் தடைகள், இடர்கள், இடையூறுகள், இழுப்ரிகள், அலைச்சல்கள் என்பன இடையிடையே குறுக்கிட்டே தீரும். சிலவேளைகளில் முற்றுப்பெறாமலும் போய்விடும்.

பிள்ளையார் வழிபாடு சைவமக்களின் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பினைந்து காணப்படுகின்றது. யானைக்கு அதன் தும்பிக்கையில் பலம். அவ்வாறே, பிள்ளையாரை வழிபாடு செய்து வரும் மக்களுக்கு பிள்ளையார் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள பரிபுரண நம்பிக்கையில் பலம்.

நாம் வாழுகின்ற பூமி மற்றும் அண்டங்கள் அனைத்தும் பிருதினி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையால் உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றை நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, விண் எனத் தமிழில் கூறுவார். “அண்டத்தில் உள்ள இவ்வைந்தும் பின்டத்திலும் உண்டு, என நூல்கள் கூறுகின்றன. பின்டம் என்பது நமது உடம்பு. அவரவர் வசதிக்கேற்றபடி ஆகம விதிகளுக்கமைய கல், செம்பு,

பஞ்சலோகம், வெள்ளி, துங்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு பிள்ளையார் உருவும் அமைத்து வீட்டில் பூசை அறையில் அல்லது புனிதமான மாடத்தில் வைத்துத் தினமும் காலை, மாலை, நன்பகல் வேளைகளில் பூசித்து வரலாம்.

விநாயகர் முதல்வணக்கத்திற்குரியவர். ஆலய வழிபாட்டிலும் சரி வீட்டு வழிபாடுகளிலும் சரி, எந்தக் கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்குவதற்கு முன்னரும் சமயக் கிரியைகளின் போதும் விநாயகரே முதலில் வழிபாடு செய்யப்படுகின்றார். இந்துக்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையில் எடுத்த கருமங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் செய்கின்ற தொழில்கள் யாவும் இன்னைகள், இடையூறுகள், தடைகள், விக்கினாங்கள் இன்றி வெற்றிகரமாக நிறைவு பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினை எய்துதல் பொருட்டே முதலில் விநாயகரை வழிபாடு செய்து வருகின்றனர். “கணபதி பூசை வழிபாடு கைமேல் பலன் பயன்” என்பது அநுபவம் மூலம் பெற்ற முதுமொழி.

நம்பிக்கையுடன், தும்பிக்கையானை, மனம், மொழி மெய்யினால் வழிபாடு செய்து வந்தால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு வாழ்க்கைப் பயன்களையும், அடையைப் பெறலாம். இக் பர சுகங்கள் எனப்படும் இம்மையில் இன்பம், மறுமையில் மோட்சம் எனும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அனைத்தையும் பெறலாம். துன்பங்களுக்குக் காரணமான, பிறவிப்பினியிலிருந்து விடுதலைப் பெறுவதற்கும் பிறப்பு இறப்புத் தொடரை முடித்துக் கொள்வதற்கும் உறுதுணையாக வருவது விநாயகர் வழிபாடு ஆகும்.

வாழ்க்கையில் விக்கினாங்கள் வராமல் காப்பவர் விக்கினாங்களைத் தீர்ப்பவர், விநாயகர் என்னும் காரணத்தால் விக்கேள்வரன், விக்கினராஜா என்னும் திருநாமங்களால் அழைக்கப்படுகின்றார். விநாயகர் அறக்கருணை மறக்கருணை இரண்டையும் செய்வார். தம்மை உள்ளனபோடு வழிபடுவர்களுக்கு, விக்கினாங்கள் ஏற்பாடல் காப்பவர் வந்தபின் நீக்கியருள்பவர். இது விநாயரின் அறக்கருணையாகும். விக்கினாங்களை வருவித்து மக்கள் தம்மை அணுகச் செய்து, வழிபாடு செய்வதால் அவ் விக்கினாங்கள் இடர்கள், தடைகள் என்பவற்றை நீக்கியருளுதல் மறக்கருணையாகும்.

ஓங்கார மூர்த்தியாகவும், ஞான வடிவினராகவும், இப்பிரபஞ்சத்தின் கர்த்தாவாகவும் விளங்குகின்ற விநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளை, மலர்தூவி உள்ளனபோடு வணங்கி வழிபாடு செய்து வருவார்களுக்கு “வாக்கு உண்டாம், நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள் ஆகிய மகாலட்சுமியின் கடாட்சம் உண்டாம்” என்று உறுதி செய்கிறார், ஒளவைப்பிராட்டியார்.

விநாயகனே கொடிய வினைகளை, மூலவேரோடு களைந்து அழிக்கவல்லன. ஒரு மூள் மரத்தை அதன் மூலவேரோடு பிடிக்கியெடுத்து அகற்றும் போதுதான் தழைகள் மீண்டும் அங்கு தோன்ற முடியாமல் போய்விடுகின்றது. அவ்வாறு நாம் எடுத்தபிறவிகள் திருவருளினால், அவற்றை முழுமையாக அகற்றவும் அழிக்கவும் வல்லவர் விநாயகப்பெருமான்.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மன்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கணிந்து.

விநாயகர் பொதுவாகப் பிரமச்சாரியாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றார். ஆயினும் சித்தி, புத்தி எனும் இரு தேவியர்கள் உள்ள என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. தத்துவர்தியாக நோக்கில் இதன் உண்மை புலப்படும். சித்தி என்பது எடுத்த கருமங்களில் வெற்றி பெறுவதைக் குறிக்கும். புத்தி என்பது விவேகம், அறிவு, உள் ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றது. மனிதர்களுக்கு அவர்கள் எடுத்த கருமங்கள் யாவற்றிலும் சித்திகளையும் நல்கி வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கும் உயர்வுக்கும் விநாயகர் வழிபாடு வழிசெய்கின்றது. விநாயகரை வழிபாடு செய்து வருபவர்களுக்கு விக்கினங்கள் வராமல் திருவருள் பாலிக்கின்றார். அதேவேளை விக்கினங்கள் வந்தால் அவற்றை நீக்குபவராகவும் விளங்குகின்றார். விநாயகரை வணங்குபவர்களுக்கு அறியாமை, மந்த புத்தி, விவேகக்குறைவு என்பவற்றை அகற்றி, அவர்களில் அறிவொளி புத்திக்கூர்மை விவேக ஆற்றல் என்பவற்றைப் பெருகச் செய்கின்றார். சித்தியும், புத்தியும் அந்த வகையில் விநாயகப் பெருமானின் திருவருட் சக்திகள் ஆவர். சித்திவிநாயகர், ஞானவிநாயகர் ஆகிய திருநாமங்கள், அந்த வகையிலேயே வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டு வருபவர்களுக்கு பல்வேறு வல்லபங்கள், கலைத்திறன், அறிவு ஆற்றல்கள் என்பவற்றை வழங்கி அருள்புரிகின்றார். விநாயகரின் தேவியாக வல்லவாம்பிழைக்கயையும், புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. விநாயகர் மிகுந்த வல்லபங்கள் ஆற்றல்கள் நிறைந்தவர்.

விநாயகர் வழிபாடு நமக்கு எடுத்த கருமங்களில் சித்தி அக் கருமங்களை ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய விவேக புத்தி, மற்றும் அறிவு ஆற்றல்கள் அவற்றுடன் வல்லமைகள் யாவற்றையும் வழங்குகின்றது.

நமது வாழ்க்கை சீரும், சிறப்பும் செம்மையும் மேன்மையும் செழிப்பும் உயர்வும் பெறுவதற்கு மனதில் உறுதி வேண்டும், வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும், நினைவில் நல்லது வேண்டும். நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும். மற்றும் உடல் நலம் நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர் புகழ், மெய்ஞ்ஞானம் இவையனைத்தும் வேண்டும். விநாயகர் வழிபாடு இவை அனைத்தையும் வழங்குகின்றது.

பக்திக் கோட்பாடுகளும் பக்தர்களும்

பேராசிரியர் ஜோ.கி.நுண்ணாஜா

பங்கிடுதல் என்ற வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பக்தி என்ற பதம் பெறப்படுகிறது. சாதாரண பாவனையில் இச்சொல்லானது பல்வேறு தொடர்புகளின் அடிப்படையில் புரிந்து கொள்ளப்படுவதால், அதன் குறியியலர்த்தமும் இத்திற்கிடம் வேறுபடுகிறது. அர்ப்பணிப்பு, மரியாதை, பயபக்தி, பிணைப்பு எனப் பலவாறான குறிப்பீடுகள் இச்சொல்லிற்குண்டு. ஆன் - பெண் என்பவர்களிற்கிடையிலான காதல், பெற்றோர் மீது பிள்ளைகள் கொள்ளும் மரியாதை, குருவின் மீதான பயபக்தி, இசை, நடனம் என்பவற்றுடன் கொண்டுள்ள பிணைப்பு எனப் பல்வேறு தொடர்புகளினைப்படையிற் பக்தி என்ற சொல்லைப் பயன் படுத்தலாமெனினும், சமயத்தில் இச்சொல்லானது அர்ப்பணிப்பு, மரியாதை, பயபக்தி, பிணைப்பு என பவற் றையெல் லாம் உள்ளடக்கியிருக்கும்.

ஏகாக்கிர சிந்தையுடன் இறைவனுக்கு ஒருவன் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதையே வைத்தீச சமய மரபு பக்தி என்கிறது. பக்தனின் அர்ப்பணிப்பு அளவிடவோ அன்றி வேறுபாடு கண்டியவோ முழுயாதது. இதனால் சரணடைதல் என்றதோரு கருத்தையும் பக்தி உள்ளடக்கியிருக்கிறது. பிள்ளையிடம் தாய் தந்தையர் கொள்ளும் அன்பு (ஆரூப்யானசம்பந்தர்), கானையிடம் நங்கை கொண்ட காதல் (மாணிக்க வாசகர்), இரு மனிதர்களிற்கிடையிலான நட்பு (சுந்தரர்) போன்ற உருவகங்களாகத் தமிழ்நால் மரபில் பக்தி புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் பக்தன் பக்தி குரியவரிடமிருந்து சலுகைகளையும் அவரின் கருணையையும் பெறக்கூடியதாயிருக்கிறது. தன்னை முழுமையாக இறைவனிடம் அர்ப்பணிக்கிற பக்தன் அவரின் அன்புமீதாரப் பெற்ற கருணையையும், அதனாடக முத்தியையும், விடுதலையையும் பெறுகிறான்.

சில சந்தர்ப்பங்களிற் பக்தி உணர்ச்சியானது காமம் சார்ந்த காதற் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கும். பக்தன் தன்னை இளம் பெண் னாக உருவகப்படுத்தி இறைவனுடன் காமம்சார் காதல் கொள்ளுகிறான். காதற்களிப்பு, புணர்ச்சி, பிரிவ என்பன சார்ந்த மனப்பாங்குகளை வெளியிடும் பாடல்கள் பல இலக்கியங்களிற் காணப்படுகின்றன. காதல் இத்தகைய செய்யுட்களில் பாலியல் வேட்கையாக வெளிப்படுகிறது.

சமயம்சார் கலைச்சொல்லாகப் பக்தி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது, பக்தன் இறைவன் மீது கொண்ட காதல் பயபக்தி எனபவற்றையும், அர்ப்பணிப்பையும் அச்சொல் தன் கருத்துக்குறிப்பாகப் பெறுவதால், பக்தன் இறைவனுடன் கொள்ளும் தொடர்பு எப்பொழுதும் ஆள்ளிலைப்பட்ட உறவாகவே இருக்க முடியும். இதுவே பக்தியின் மிகச் சிறப்பியல்பான குணாதிசயமாகும். இறைவனுடன் பக்தன் ஆள்ளிலைப்பட்ட தொடர்பைக் கொள்ளும் பொழுது பக்தி ஒருவகையான மனப்பாங்காக விருத்தி

பெறுகிறது. அது தன் முனைப்புக் கொண்டதாகவோ அல்லது பயன் கருதிய தொன்றாகவோ இல்லாது, தன்னுமற்ற அன்பு என்ற பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. நாவுக்கரசர் சிவனிடம் கொண்ட பக்தி இத்தகையது. இங்கு ஒருவனின் பக்திக்கும் அவனது நடத்தைகள், கட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றிற்குமிடையில் எத்தகைய பொருத்தப்பாடும் இருப்பதில்லை. தன் ஒரே புதல்வனை அறிந்து விருந்து படைத்த சிறுத்தொண்டின் செயலும், சிவனாடியார்க்குத் தன்மனைவியைக் கொடுத்த இயற்பகையார் செயலும், சூதிரை வாங்குவதற்காக அரசனிடம் பொருள் பெற்றுச் சென்ற மாணிக்கவாசகரின் செய்கையும் அவரவர்க்குரிய குடும்ப - சமூகக் கடப்பாடுகளுடன் பொருந்திவருவன் அல்ல சமூக உறவுடன் பக்தி எப்பொழுதும் இயைந்து செல்லுவதில்லை. அது பக்தனை குடும்பம், சமூகம் என்பவற்றிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளுகிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவனுக்கு, எத்தகைய பொறுப்புகளுமில்லையென சிவமகாபுராணம் குறிப்பிடுகிறது.

பக்தனின் இயல்பு பற்றிப் பகவதபுராணம், சிவமகா புராணம் என்பவற்றில் விபரமான சூறிப்புகள் உள். பக்தியின் இயல்பு, அதன் மேன்மை, பலாபலன்கள் என்பன பற்றிய பல்வகைப்பட்ட விளக்கங்கள் அவற்றில் தரப்பட்டுள்ளவனினும் அதுவோர் சமயக்கோட்பாடாக வளர்த்தெடுக்கப்படவில்லை. நாரதரின் பக்தி சூத்திரம், சாண்டில்ய சூத்திரம் என்பவற்றிலேயேதான் பக்திக்கான மைய்யியல்திப்படை தரப்பட்டுள்ளது. புராணங்கள் தொகுக்கப்பட்டதன் பின்னரேயே இவ்விரு நூல்களும் எழுந்திருத்தல் வேண்டும்.

கிரியைகளே வேதமரபின் பிரதான குணாதிசயமாகுமென்பதால் பக்தி என்ற சொல் அதன் தாற்பரியத்திலும், சமயநோக்கு அடிப்படையிலும் வேதங்களைத் தன்மூலமாகக் கொண்டிருக்க முடியாதன கொண்டா குறிப்பிடுகிறார். வேதகால காலச் சமயம் அக்னி, இந்திரன், சூரியன், வருணன் ஆகிய தெய்வங்களை ஆஸ்நிலைப்பட்ட முறையில் வழிபடவில்லை. கிரியைகளில் வல்லவர்களான புரோகிதர்களைப் பயன்படுத்தி வேள்விகள் செய்யப்பட்டமை பற்றிய குறிப்பு சபத பிராமணத்தில் காணப்படுகிறது. தெய்வங்களைப் புகழ்ந்து போற்றும் முறையிலேயே அக்காலக் கிரியைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. இதனால் பக்தி என்ற பதம் உள்ளடக்கியிருக்கும் அர்த்தச் செறிவு வேதகால வழிபாடு முறையிற் காணப்படவில்லை. பக்திக்கு ஆதாரமான உருவவழிபாடு ரிக்வேத ஆரியர்களிற்கு உடன்பாடானதல்ல. ஆரியர்களின் பகைவர்களே விஸ்க வழிபாடுடையவர்களைன்ற குறிப்பு ரிக்வேதத்தில் காணப்படுகிறது.

பக்திக் கருத்துக்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி ஆராய்ந்த பண்டகார் சுவேதஸ்வர உபநிடத்திலேயே அதன் ஊற்றைக் கண்டுகொள்கிறார். உபநிடத்தால் பக்தி உணர்வானது ருத்திர - சிவனை மையமாகக் கொண்டது. ஆனால் விடுதலைக்கான மார்க்கங்களில் பக்தியும் ஒன்றென்ற நிலைப்பாடு முதன்முதலில் பகவத்கீதையிலேயே காணப்படுகிறது. ஆனால் விடுதலையை வேண்டுவோர்க்குப் பகவத்கீத மூன்று விதமான வழிமுறைகள் இருப்பதாகக் கூறுகிறது. (அ) ஞானமார்க்கம் - ஆனாலின் மையான இயல்பு, அதன் நிலைப்பாடுகள் என்பன பற்றிய அறிவை இம்மார்க்கம் தருகிறது. (ஆ) கார்மமார்க்கம் - எத்தகைய எதிர்பார்ப்புக்களும் இல்லாது ஒவ்வொருவரும்

தத்தும் கடமைகளைப் புரிவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. (இ) பக்திமார்க்கம் - இறைவனது அன்பையும் அருளையும் வேண்டி ஏகாக்கிர சிந்தனையுடன் வழிபடுவது பக்திமார்க்கமாகும்.

பகவத்கீதையில் ஆன்ம விடுதலைக்கான வழிமுறைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்ட பக்திமார்க்கம், புராணகாலத்தில் ஏனைய இரு வழிமுறைகளிலும் பார்க்க முதன்மை பெற்றதாக மாறிவிடுகிறது. அத்துடன் கூடவே அது - பக்தி வேதகாலத்து கிரியைகளிற்குச் சமமானதென்ற நிலைப்பாடும் தோன்றுகிறது. சிவமகாபுராணத்தில் வருகிற பின்வரும் குறிப்புகள் இதனை உறுதி செய்யும். சிவன் பார்வதிக்குக் கூறுவதாக அக்கற்றுக்கள் உள்.

(அ) என்மீது (சிவன் மீது) செலுத்தப்படும் பக்தியானது எல்லாவிதமான கிரியைகள் தரம் பலாபலனிற்குச் சமமானது.

(ஆ) மூவுலகங்களிலும் பக்தியைப் போல இலகுவானதும், பிரியமானதுமான வழிமுறை எதுவுமில்லை. குறிப்பாக பக்தி கலியுகத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானது.

(இ) ஞானமும் வைராக்கியமும் தம்மேன்மையை இழந்து பழையதாகிவிட்டன. அவை தம் இயல்பிழந்து பயன்றுப் போய்விட்டன.

(ஈ) பக்தியே கைமேற் பலன் தரவல்லது. பக்திக்கு நான் அடிமையாகவேன்.

(உ) பக்தியுள்ள மனிதனுக்கு நான் எப்பொழுதும் உதவி செய்யவனாகவும், அவனது துண்பத்தை நீக்குவனாகவும் உள்ளேன். பக்தியில்லாதோர் தன்னிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

(ஊ) ஒ தேவியே! அதிகம் கூறுவானேன். நான் பக்தனுக்கு எப்பொழுதும் அடிமை.

அவனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் எப்பொழுதும் இருக்கிறேன். இதுபற்றி எதுவித ஜயமும் வேண்டாம்.

சிவமகாபுராணம் தரும் மேற்படி குறிப்புக்கள் பக்தி என்ற சொல்லிற்கு மேலதிகமான, விளக்கத்தை தருகிறது. இறைவன் மீதான பக்தனின் அன்பும், பக்தன் மீதான இறைவனின் அனுக்கிரகமுமென பக்தி மர்க்கத்தில் ஒரு இருவழித் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. யதார்த்தத்திலும், நடைமுறையிலும் சாத்தியமாகாதவை, உணர்வு நிலையில் பக்திமூலமாகச் சாத்தியப்படும் என்ற நம்பிக்கை முனைப்புப் பெறுகிறது. அந்தங்கள் பற்றிய விளக்கத்தை இதன்டியாகவே நாம் பெறுதல் வேண்டும்.

பக்தி என்ற கருத்தாக்கத்தின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியை நாரதரின் பக்தி சூத்திரம், சாண்டில்யரின் பக்திமீமாம்சை ஆகிய நூல்களிற் காணலாம். இவ்விரு நூல்களும் வரலாற்றில்லையில் நோக்கும் பொழுது புராணச் சிந்தனைகள் விருத்தியடைந்ததன் பின்னரே தோன்றியதால் வேண்டும். மறுதலையான நிலைப்பாடு சிந்தனையின் தருக்கரீதியான வளர்ச்சியை நிராகரிப்பதாக அமையும். அபிநவகுப்தரின் ரசக்கோட்பாடு போல, பக்தி புலனுகர்ச்சியடிப்படையில் நாரதரால் விருத்தி செய்யப்பட்டது. அவரது பக்தி சூத்திரத்தின் சாராம்சம் வருமாறு.

இறைவன் மீதான பிரிக்கமுடியாத அன்பே பக்தி. இதன் மூலம் மனிதன் இறவாத்தன்மையையும், தன்வாழ்வில் வெற்றியையும், திருப்தியையும் பெறுகிறான். பேரன்பும், அமைதியும், சுயதிருப்தியும் ஏற்படுகிறது. ஏகாக்கிர சிந்தை பக்திக்கு

இன்றியமையாதது. அது அறிவடிப்படை, செயல்திப்படை என்பவற்றிலும் மேலானது. பக்திக்கு வேறு இலக்குகள் எதுவுமில்லை. சிலர் பக்தியே அறிவிற்கு (ஞானத்திற்கு) அடிப்படை என்றும், வேறு சிலர் பரஸ்பர தங்கியிருப்பே பக்தியின் அடிப்படை என்றும் கூறுகிறார்கள். இவ்விரு கருத்துக்களும் ஏற்புடையவை அல்ல. பக்தி ஒரு பெறுபேறு ஆகும். புலனின்பத்திலிருந்தும், பற்றுக்களிலிருந்தும் விடுதலைப் பெற்ற, இறைவன் மீது அன்பு கொள்வதால் இது கிட்டும். பக்திமான் எல்லாவித கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் நீங்கியவனாவான். தனது செயல்களின் பலாபலன்களைப் பொருட்படுத்தாது செயல்களனைத்தையும் எவன் இறைவனுக்காக அர்ப்பணிக்கிறானோ அவன் எல்லாவித கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் நீங்கியவனாகிறான்.

சாண்டில்யரின் பக்திமீமாம்சை பக்திக்கு மெய்யிலதிப்படையான விளக்கத்தைக் கொடுப்பதன் மூலம் அதனை ஒரு கோட்பாடாக விபரிக்கிறது. அதன் சாராம்சம் வருமாறு:

“பக்தியினாலேயே அறிவு காரியப்படுகிறதென்பதால் ஞானமும் பக்தியும் ஒன்றிற்கொன்று பதிலீடுகளாக இருக்க முடியாது. அது (பக்தி) ஒரு நம்பிக்கையல்ல. பக்தியிலிருந்தே அறிவு (ஞானம்) ஊற்றைடுக்கிறது, செயல்களனைத்திலும் இறைவனைச் சரணடைதல் பந்தங்களிலிருந்து விடுதலைப் பெற உதவுகிறது. இறைவனுக்கு எது அர்ப்பணிக்கப்படுகிறதோ அதுவே எமக்கும் கிடைக்கிறது.”

புராணங்களாலும், பக்தி குத்திரங்களினாலும் வளர்த்தைடுக்கப்பட்ட பக்திக் கோட்பாடு வர் ணாச் சிரம தர் மத் துடனும், கர்மக் கோட்பாட்டுடனும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவன் பக்திமார்க்கத்தில் ஈடுபட்டாலும் தர்மசாஸ்திரங்கள் கூறும் விதிமுறைகளை ஏற்று நடத்தல் வேண்டும் என்றும், அல்லாதுவிடின் பக்தியினால் எதுவித பயனுமில்லை என்றும் நாரதபக்தி குத்திரம் வலியுறுத்தகிறது.

(நன்றி : சைவ சித்தாந்தம் - மறு பார்வை)

செல்வச் சந்திதி மதோற்சவம்

வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதி ஆலய வருடாந்த மதோற்சவம் இம்மாதம் (ஆகஸ்ட்) 30ஆம் திகதி கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது. செப்ரேம்பர் 12ஆம் திகதி சப்பரத் திருவிழாவும், 13ஆம் திகதி இராதோற்சவமும், மறுநாள் 14ஆம் திகதி தீர்த்தோற்சவமும் இடம்பெறும்.

திருக்கோயில்களில் துமிழர் கலைகள்

செ.இந்திரா, விரிவுரையாளர்,வட்டவார்.

முக்குறை

துமிழர் கலைகளில் வல்லவர். அவரின் நுட்ப அறிவு இசைக்கலை, ஆடற்கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, கட்டிடக்கலை ஆகிய பல கலைகளை வளர்த்தன. நம் முன்னோரின் வாழ்வோடு அனைத்து கலைகளும் இரண்டறக் கலந்திருந்தது என பல வரலாற்று சான்றுகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

நமது நாட்டின் கலைகள்

“ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிணையும் ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை தூய உருப்பளிங்கு போல்வாள்” என்பதன் மூலம் கலைகள் அறுபத்தி நான்கு என்பதனையும், கலைகளுக்கு எல்லாம் கலைமகள் தெய்வமாக இருக்கிறாள் என்ற கருத்தையும் காணலாம்.

தொல்காப்பியத்தில் ஒரை

கருப்பொருள்களைக் குறிப்பிடும்பொழுது யாழினையும் பறையினையும் தொல்காப்பியர் காட்டுகின்றார். யாழ் பற்றிய இலக்கண நூல், “அளபிறந்து உயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீலும் உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய யாழின் மறைய என்மனார் புலவர்” என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா உணர்த்துகின்றது. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இசையையும் கூத்தையும் துணையாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்திய பாணர் முதலானவர், “கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடைக் காட்சி உறுத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவு நீலீசு சென்று பயனை தீர்ச் சொன்ன பக்கமும்” என்னும் நூற்பாவினால் கூத்து இருந்தன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

சங்க ஒகூக்கியத்தில் ஒரை

சங்க காலத்தில் தோல்கருவி, தொளைக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி என நால்வகை இசைக் கருவிகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு தினைக்கும் தனித்தனிப் பண்கள் பகுக்கப்பட்டிருந்தன. குறிஞ்சிக்கு- குறிஞ்சிப் பண், மூல்லைக்கு - சாதாரிப்பண், மருத்துக்கு - மருத்தப்பண், நெய்கலுக்கு - இரங்கல் பண், பாலைக்கு - பஞ்சரப்பண் ஆகிய ஜவகை நிலத்திலும் பாணர் ஊர் ஊராகச் சென்று தங்களது இசைத்திறத்தைக் காட்டி மன்னர்களையும், மக்களையும் மகிழுவைத்தனர் என சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

ஆடற்கலை

ஆடற்கலையைக் கூத்துக்கலை என்றும் நாட்டியக்கலை என்றும் கூறுவர். நாகரிகம் பெற்ற மக்கள் முதல் நாகரிகம் பெறாத மக்கள் வரையிலும் குக்கிராமம் முதல் நகரம் வரையிலும் அனைத்து மக்களும் ஆடற்கலையைப் போற்றி வருகிறார்கள். குக்கிராமத்து வாசிகள் தங்கள் கிராமத்தின் நடுவில் அமைந்திருந்த மரத்தின் கீழே, பால்போல் நிலவோளி சொரிகிற முழு நிலா இரவில் ஆடி மகிழ்ந்தனர்.

தொல்காப்பியத்தில் ஆடற்கலை

தொல்காப்பியத்தில் நாட்டியம் என்ற சொல்லாட்சி காணப்படுகின்றது. நாட்டியமரபின் நெஞ்சு கொளினல்லது என்ற நூற்பாவின் வாயிலாகத் தொல்காப்பியகாலத்திற்கு முன்பே நாட்டியக்கலை வழக்கில் இருந்தமையை உணரலாம். மனத்தால் நினைப்பதை வாயினால் பாடுவது போல உறுப்புக்களின் குறிப்பினால் கருத்துக்களை விளக்குவது நாட்டியம் எனலாம். ஆடற்கலையில் முகபாவங்கள் இன்றியமையாதன. மகிழ்ச்சி, துக்கம், கோபம் முதலான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது ஆடற்கலையின் சிறப்பியல்பு. இவ்வணர்வுகள் மைய்யின் கண்பட்டுத் தோன்றுவதால் மைய்ப்பாடு எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார். “நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை அச்சம் பெருமிதும் வைகுளி உவகையை அப்பால் எட்டே மைய்ப்பாடு என்ப” இவ்வாறு மைய்ப்பாடு எட்டு வகையாக பாகுபாடு செய்துள்ளனர்.

சங்ககாலத்தில் ஆடற்கலை

தொல்காப்பியனார் குறிப்பிட்ட வள்ளிக் கூத்தினால் நாடுகளுக்கு வளங்கள் பல வந்து சேரும் என்று சங்க காலத்திலும் நம்பப்பட்டது, இதனை, “வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஹம் நாடுபல கழிந்த பின்றை” என பெரும்பானாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

காப்பியத்தில் ஆடற்கலை

சிலம்பு காலத்தில் ஆடற்கலை மேலோங்கி இருந்தது. மாதவி பண்ணிரண்டு வயது நிரம்பியவளாக இருக்கும் பொழுதே சோழன் கரிகார் பெருவளத்தான் முன்பு தனது ஆடற்கலையை அராங்கேற்றினான். காவிரிபூம்பட்டினத்தைப் போலவே மதுரையிலும் அரசன் முன்னால் நாடக கணிகையாக நடன அராங்கேற்றம் நிகழ்ந்தது எனவும், சிலம்பிலும் இந்திரவிழாவின் போது மாதவி புதினொரு வகை ஆடல்கள் ஆடியதாக இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒவியக் கலை

நுண்கலைகளில் நுட்பமானது ஒவியக்கலை தொடக்க காலத்தில் ஒவியங்கள் சுவர்களில் வரையப்பட்டன. அதனால்தான் சுவரை வைத்து தான் சித்திரம் வரைய வேண்டும் என்ற பழமொழி உருவாயிற்று. ஒவியக்கலையை முவேந்தகளும் பல்லவ மன்னர்களும் சிறப்பாக வளர்த்து வந்தனர்.

சங்க காலத்தில் ஒவியக்கலை

மதுரைக்கு அடுத்துள்ள திருப்பரங்குன்றின் மேல் முருகப்பெருமானுக்குக் கோயில் இருந்தது. கோயிலைச் சேர்ந்த மண்டபத்தில் ஒவியங்கள் எழுதப்பட்ட மண்டபம் இருந்தது. அஃது எழுது எழில் அம்பலம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. ”நின் குன்றத்து எழுதெழில் அம்பலம் காம வேள் அம்பின் தொழில் வீற்றிருந்த நகர்” என பரிபாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

ஸ்ட்டினாபாகவையில் ஒவியம்

பூம்புகார் நகரத்தில் மாடமாளிகையில் பல்வேறு சித்திர வேலைப்பாடுகள் பொருத்தி வெண்கோயில் போல் அழகுடன் நிற்கின்றது. அவ்வீதியில் பல தேர்களும் வேகமாகச் சென்றன. வீதியில் இருந்த துகள்கள் தேரின் வேகத்தால் பறந்து சென்று

வெண்கோயில்கள் சித்திரங்களில் படித்தன. வெண்கோயில் இப்பொழுது புழுதியை மேலே பூசிக் கொண்ட யானையைப் போல காணப்பட்டது என்ற பட்டினப்பாலை பகருகின்றது.

மதுரைக் காஞ்சியில் ஓவியம்

ஓவியக் கலைஞர் கண்ணுள் வினைஞர் என்றும், ஒவமாக்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டனர். இவர் எட்டுவேகை மெய்ப்பாடுகளையும் புலப்படுத்தி ஓவியங்கள் தீட்டும் இயல்பினர் என்பதனை “எண்வகைச் செய்தியும் உவமம் காட்டி நுண்ணிதின் உணர்ந்த நுழைந்த நோக்கின் கண்ணுள் வினைஞர்” என்று மாங்குடி மருதனார் பாராட்டுகின்றார்.

சிற்பக்கலை

சிற்பக்கலை ஓர் அனுபவத் திறன் வாய்ந்தது. படைப்பவனும், பார்ப்பவனும் ஓர் இன்ப உணர்வுக்கு ஆளாகின்றனர். சிற்பக்கலையின் மூலம் சிற்பி ஓர் ஆன்ம சக்தித் தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றான். தெய்வ சக்தியோடு சிற்பக்கலையை கிணைக்கின்றான். தன்னலமும் பழி பாவங்களும் நிறைந்த உலகை விட்டு நன்மை நல் கும் பகுதிக்குக் கலைஞர் அழைத்துச் செல்கின்றான் என் கிறார் கிரவீந் திரநாத் தாகூர். அத்தகைய ஆற்றல் வாய்ந்தது சிற்பக்கலை. இச்சிற்பக்கலையைக் காலந்தோறும் தமிழகம் வளர்த்து வந்துள்ளது.

(நன்றி: திருக்கோவிள்களின் திருவிழாக்களும், தமிழர் கலைகளும்)

(அகுத்த திதியில் தொடரும்)

அருள்மிகு தூர்க்காடேதுவி ஆலயத்தின் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

(அஷும் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நல்லைக்கந்தன் மகோற்சவ காலம் இருபத்தைந்து நாட்களும் அடியார்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலர் பெருமானின் குருபூசை, யோகர் சுவாமிகளின் குருபூசை, சமயகுரவர்கள் குருபூசை என்பன சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றது. இங்கு இசை நிகழ்ச்சி மற்றும் சமய நிகழ்ச்சிகள், நூல் வெளியீடுகள், அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள், திருமண வைபவங்கள் என்பனவும் இடம் பெற்று வருகின்றன. 2015ஆம் ஆண்டு மணிமண்டபத்தின் பின்பகுதியில் மூன்றுமாடிகள் கொண்ட புதிய கட்டடமொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. விருந்தினர் உணவு மண்டபமும், கருத்தரங்கு மண்டபமும் புதிய கட்டடத்துக்குள் நிறுவப்பட்டிருப்பதும் சிறப்புக்குரியது. தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற அறப்பணிகளுள் ஒன்றாக 07.01.2002 முதல் ஆலய வளாகத்தில் “சிவத்தமிழ்ச்செல்வி சைவத்தமிழ் ஆய்வு நாலகம்” இயங்கி வருகிறது.

தெல்லிப்பழை கிழக்கு பகுதியில் நன்கொடையாகக் கிடைத்த காணியில் வீட்டுத் திட்டமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லத்தில் வளர்ந்து திருமணமான பெண்பிள்ளைகளின் நலன் கருதி இவர்களுக்காக புதிய வீடுகள் அமைக்கப்பட்டு குடும்பமாக ஆங்கு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தூர்க்காபுரம் மாதிரிக் கிராமமாக இந்த வீட்டுத்திட்டம் பரிணமித்து வருகின்றது.

முதன்முதலாக யாழிப்பாணத்தில் சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியசாலை ஆலய வளாகத்தில் நிறுவிய பெருமை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்திற்கு உரியது. வடமாகாண சித்த ஆயுர்வேத திணைக்களத்தின் அனுமதியடிடை ஆலய தர்மகர்த்தா சபை உறுப்பினர் ஒருவரது இருமாடிவீட்டை தேவஸ்தானம் வைத்தியசாலைக்காக பயன்படுத்தி வருகிறது. இந்த வைத்தியசாலை இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் இயங்குவதுடன் நோயாளர் தங்கியிருந்து சிகிச்சை பெறக்கூடிய வசதிகளும் செய்யப்பட்டு உள்ளன.

1990 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் ஆலய வீதியில் இயங்கி வந்த அந்தணச் சிறுவர்களுக்கான வேதபாராயண பாடசாலை போர்ச்சுழிநிலைகள் காரணமாக செயலிழந்தது. இப்போது ஆலய திருத்தேர் மண்பத்தில் மீண்டும் வேதபாராயண பாடசாலை 2016ஆம் ஆண்டு தொப்புச் நாளிலிருந்து இயங்கிவருகிறது.

ஆலயத்தின் அன்னதானப் பணிநீண்ட காலமாகவே இடம்பெற்று வருவதையும் குறிப்பிட வேண்டும். அதாவது செவ்வாய், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் இங்கு அன்னதானம் வழங்கப்படுகிறது.

சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி அம்மையாரின் மறைவுக்குப் பின்னர், ஆலய நிர்வாகம் பன்னிரு திருமுறை பாடல்கள் அடங்கிய நூல்களை தொடராக வெளியிட்டுவரும் சிறப்பான கைங்கரியமான்றை நிர்வாக சபைத் தலைமைப் பதவியை புதிதாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட வேளையில் செஞ்சொற்சௌல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் தொடக்கி வைத்தார். அந்த வகையில் வருடந்தோறும் பகுதி பகுதியாக பன்னிரு திருமுறைகள் வெளியிடப்பட்டு வந்ததுடன், அம்மையாரின் பத்தாவது குருபூசை நிகழ்ந்த கடந்த வருடத்துடன் பன்னிரு திருமுறைகள் நூல் வெளியீட்டுத் தொடர் சிறப்பாக நிறைவடைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகப் பணியாற்றி வந்த சிவஹ்ரி பா.அகிலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களின் தீவிர மறைவு அம்பாள் அடியார்கள் அனைவருக்கும் அதிர்ச்சியையும் மிகுந்த துயரத்தையும் ஏற்படுத்திவிட்டது. இவர் சிறுவயதிலேயே ஆலயத்தில் இணைந்து நாற்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக பணியாற்றி வந்துள்ளார். குருக்கள் அவர்கள் கடந்த வருடம் (2018) பெற்றவரி மாதத்தில் காலமானார். இவரது மறைவைத் தொடர்ந்து சிவஹ்ரீசெந்தில்ராஜக் குருக்கள் ஆலயத்தின் பிரதம குருவாகப் பொறுப்பேற்று, ஆலயத்தை நல்ல முறையில் வழிநடத்தி வருகிறார்.

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற பன்முகப்பட்ட சமூகப்பணிகளில் ஒன்றாக “அருள் ஒளி” எனும் மாதாந்த சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டு வருகிறது. 2002ஆம் ஆண்டு மகோற்சவத்தின் தீர்த்த உற்சவ நாளன்று முதலாவது சஞ்சிகை வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வருகின்ற சிறப்புமிகு விழாக்களும், விரத அனுட்டான மகிழமைகள், சமயக் கட்டுரைகள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைத் தாங்கி சஞ்சிகை வெளிவருகின்றது.

(தொகுப்பு: அ.கணக்குரியர்)

கிளைஞர் வாழ்வில் சமயம்

ஸேராசிரியர் நன்கூட்டுப் போது நாட்கெள்வரன்

உலகியல், ஆழ்மிக இயல் என இரண்டு துறைகள் இன்று மனித குலத்தை நோக்கிய பெரும் சவால்களை விடுத்து நிற்கின்றன. இன்றைய அவசர மனிதன் எதனையும் ஆற அமர இருந்து சிந்தித்துச் செயற்படுவன்னால்லன். அவசர உலகிலே எத்தனையோ பல விடயங்களை நேர விரயம் செய்யாது இயற்ற வேண்டிய வேகமிகு கதியில்தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். வாழ்க்கைப் போராட்டங்களும் வாழ்க்கையின் தேவைகளும் அபரிமிதமாக அதிகரித்த வண்ணமேயுள்ளன. உலகியல் நம்மையெல்லாம் ஈர்த்துக் கூட அரவணைப்பில் இயக்குவதற்குள் நாமே இலகுவில் ஆட்படுகிறோம். ஏனெனில், உலகியலில் சிந்தனை அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. மாயா காரியங்களும் மனமயக்கங்களும் நம்மைப் பீஷ்டதனாலேயே உலகியல் இன்ப உலகமாகத் தெரிகிறது இளைஞர்களுக்கு! இன்பம் எங்கே என்று தேடும் பணியில் நேரத்தை வீணாடிக்கும் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் “இன்பியல்” பற்றிய ஆன்மிக ரீதியான விளக்கங்களை ஏற்றுத்தும் பார்க்கின்றார்கள் இல்லையே என்று நொந்து வருந்துகின்றார்களே பெரியவர்கள். இதற்குக் காரணம் தான்னன்னே! சிந்திப்பீர்களா! பிரபஞ்சத்தில் தேவைகள் பூர்த்தியானதும், பின்னர் வழி தெரியாது தடுமாறுவதே உலக நியதி. இளைஞர்களும் இருந்தியதிக்கு விதி விலக்கல்லர்.

ஆத்மீக இயல் எமது உலகியல் உணர்வுகள் ஊடேயும் இரையோடிச் சென்று கொண்டேயிருக்கிறது. உலகியலில் அடங்கும் திருமண வாழ்க்கையானாலும் சரி நாகரிகமயப்பட்ட செய்கைகளானாலும் சரி ஆழ்மிகத்தின் சாயல் படிந்துதானே காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஆன்மிக விளக்கம் தான் உளமறைந்து காணப்படுகிறது. இளைஞர்கள் இயற்கையில் தூடிபு மிக்கவர்கள். எதையும் செய்து முடித்துவிடவே அவாக் கொண்டிருப்பவர்கள் அத்தகைய பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தும் போகு இளைஞர்களுக்குச் சிந்தனையின் தளிவு, இரண்டாம் பட்சமாகவேபடுகிறது. சிந்தனை விரிவு இளைஞர்களுக்கு ஏற்படுவதற்கும் அவர்களது தன் அனுபவம் தான் துணைப்பிரய வேண்டும்! பட்டறியனுபவம் என்பது ஆன்மிக வாழ்வின் முதற்படி உலகியல் நெறியில் நின்று உழவும் நம் இளஞ்சந்ததி ஆன்மிக வாழ்வின் பயிற்சியில் இறங்குவதற்கு முதலில் வாய்ப்புண்டாக வேண்டுமே! இதனை யார் செய்து தருவது? எப்படி ஈடுபடுவது? இந்த முகிழிப்பு ஒவ்வொருவரது உள்ளத்திலேயும் குடிகொள்ள வேண்டும்.

இளஞ்சந்ததியின் தேவைகளுள் ஒழுங்கும் கட்டுப்பாடும் மூட்ட வல்லது ஆன்மிகம் ஒன்றுதான். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு, நியதி, மரபு, சடங்கு என்ற மரபாந்த சிளவு கோல்கள் நம்மை ஏதும் செய்கின்றனவா? அல்லது இவ்வளவு கோள்களினால் எமக்கு ஏற்படும் தாக்கம் பயன்தரத்தக்கதா என்ற விமர்சனக் கண்ணேண்டமும் இந்த கிடத்தில் நாடி பிழித்துப் பார்த்து விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியதோன்றே உயிரியல் ரீதியான பிறப்புத் தொடர்பு ஒன்று உண்டுதானே. இது ஆன்மீகத்தின் உட்கூறு என்று கூறலாமல்லவா? அவ்வாறு உயிரியல் ரீதியான உண்மைத் தன்மைகளை அங்கீரித்துக் கொண்டால் ஒரு ஒழுங்கான வாழ்வியல் உண்டு என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம் என்பது தானே அர்த்தம். வாழ்வின் ஒருமைப்பாடும் வாழ்க்கையின் ஒழுங்கமைப்பு நியதியும்தான்

ஒழுங்கு என்பதை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கிறது. வெறுமனே சகட்டுமேனியான சைவசித்தாந்த விளக்கத் தையோ அல்லது பாரம் பரியமான விமர்சன விழுப்பியங்களையோ இன்று சார்த்திப் பார்த்து இளைஞர்களுக்கு சமயவணர்வுட்டுவது என் நோக்கமன்று. சமய வழி நின்று தான் சமூகத்தின் உண்மையியலைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை மட்டும் இங்கே அழுத்தியுரைக்க வேண்டும்.

வாழ்வின் நோக்கமென்று ஒன்று உண்டுதானே! வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்பதும் உண்மைதானே! மஸ்ஜிலில் நல்வண்ணம் வாழலாம் என்பதும் நாமுணர்ந்த நெறிதானே! அப்படியானால் எது வாழ்வு? என்பதற்கு விடை கண்டேயாக வேண்டும். அதற்காக விடைகளைக் கண்டு காட்டுவது தான் சமயநெறி! சமய அனுபவம் ! சமய உணர்வு! "இளைஞர்களும் வாழ்வும்" என்பதே எனது நோக்கு. "சிந்தையையடக்கியே சும்மாயிருக்கின்ற திறமரிது" என்பது தாயுமானார் வாக்கு. அநுபூதி சொன்ன அருணகிரி வாழ்வும் நம் கண் முன்னே உண்டுதானே! மணிவாசகரினது தெய்விக வாழ்வு திருவாசகத்தினுடே உறைகின்றதுதானே! நால்வரது சமய வாழ்வு நாம் படிக்கத்தக்க அனுபவ வாழ்வல்லவோ. சேக்கிமார் பேசும் அடியார் திறன் நாமெல்லாம் தினந்தினம் உணர்த்தக்கதன்றோ? இன்றைய மகா சந்திதானங்கள் இறைவன் இருப்பை அறைந்துரைக்கின்ற பிரசாரப் பீரங்கிகளன்றோ! ஏன் இவற்றை உதாரணங்களாக்கினேன் என்றால், உலகிலே கெம்பியெழும் கெடுபிடிகளுக்கும் போட்டியுணர்வுகளுக்கும், இயந்திர விஞ்ஞானம் பெருவளர்ச்சிக்கும், அணு ஆயுத உற்புத்திப் போட்டிக்குமிடையில் யான் மேலே காட்டிய ஆன்மிகச் செல்வமும் உண்டுதானே! இதனை வேறுபடுத்திக் காட்டி, உய்யும் வழி உணர்த்தலாமென்றுதான் சுட்டுனேன். எது கல்வி என்பதைப் பாகுபடுத்தி உணர்ந்து பயில்வதுதான் சமய வாழ்வு.

இந்த நிலையில் தான் இளைஞரின் முதுநிலை என்பேன். எவனொருவன் தன்னைத் தான் அடக்க முயல்கிறானோ அவன்தான் இளைஞர்களுட் தலைவன். எவனொருவன் மனவொடுக்கினால் அமைதி பெறுகிறானோ அவனே ஞானி. இளமுள்ளம் பழுத்தால் நன்மை அதிகம் என்பார்கள். இன்றைய இளைஞர்கள் "பிஞ்சிலே பழுத்துவிட்டார்கள்" என்று கூறுவோரும் உள்ளனர். ஆனால் "நஞ்சிலே பக்திக்கனி" பழுத்து விட்டால் பிஞ்சிலே முதிர்ச்சி பெற்றுவிடலாம் என்பதை உணர்கிறோம் அல்லவா? ஆதலால் சமூக வாழ்வில் இளைஞர்கள் நல்லவர்களாகவும் வல்லவர்களாகவும் வாழ்வதற்கு ஆன்மிகத்தின் அரிச்சுவடாம் சமய ஈடுபாடென்னும் கொள்கையை இன்றே கடைப்பிடிப்போமாக!

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ் கின்ற
தில்லைச் சிற்றம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே!

மனமும் அறிவும்

அரசுக் கீராஸ்லீங்கர்

“மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம்” என்பது அகத்தியர் வாக்கு. மனிதர் படும் இன்ப துன்பாங்களுக்கெல்லாம் அழிப்படைக் காரணமாக அமைவது அவரவர் மனமே ஆகும். மனம் அமைதி பெறுமானால் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி தானே வந்து அமையும். கற் றுணர் ந்த சான் நோர் களையும் மனம் அலைக்கழித்திருக்கிறது.

இந்த மனம் பலவற்றை தானே கற்பித்துக் கொள்ளுகிறது. இன்பமடைவதாகக் கற்பனையில் நினைத்து நினைத்து இன்பமடைகின்றது. துன்பமடைவதாகக் கற்பனையில் நினைத்து அதாவது இப்படி நடந்திருக்குமோ அல்லது அப்படி நடந்திருக்குமோ எனப் பலவாறு நினைத்து நினைத்துத் துன்பம் அடைகிறது. இவ்வாறு கோடிக்கணக்காக எண்ணாங்களை எண்ணி, எண்ணி மனம் சலிப்படைகிறது. ஆனால் ஒருக்கணப் பொழுதேனும் நான் யார்? என் உண்மை நிலை என்ன என்பது பற்றி எண்ணிப்பார்க்க மனம் முயற்சிப்பதில்லை. இந்நிலையினை,

“ஒரு பொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல”.

எனக் குறிப்பிடுகிறார் திருவள்ளுவர். இவ்வாறு பயனற்ற எண்ணாங்களைக் கற்பனையில் எண்ணி, எண்ணி மனம் புண்பட்டதை,

“எண்ணாத எண்ணமொமலாம் எண்ணி எண்ணி யேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததெல்லாம் போதும் பராபரமே”

என்கிறார் தாயுமானவர். தத்துவங்கள் பலவற்றைப் பயின்று அதனால் சினம் அடக்கக் கற்றிருந்தாலும் பல்லாண்டுகள் செய்த தவத்தின் பயனாக சித்திகள் பலவற்றைப் பெற்றிருந்தாலும் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தும் ஆகற்றலைப் பெறவில்லையானால் மேற்குறிப்பிட்டவைகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அதனால் பயனில்லை என்கிறார் தாயுமானவர்.

“நெஞ்சக்கமே கோயில் நினைவே சுகந்தம் அன்பே
மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே”

எனத் தாயுமானவர் போல் நாமும் இறைவனை நம் மனத்தகத்தே எழுந்தருளச் செய்யலாம். அப்பொழுது நம் உள்ளமே பெருங்கோயிலாக மாறிவிடும்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலணைந்துங் காளா மணிவிளக்கே”

என்கிறார் திருமூலர்.

இவ்வாறு பக்குவப்பட்டு - பண்பட்ட மனாநிலையை “யோகம்” எனக் கூறுவர். மனிதன் என்பவன் அவன் மனமேதான். மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆகுதலாகிய இம்

மாபெரும் அறத்தைச் செய்வதற்குப் பொன் வேண்டியதில்லை. பொருள் வேண்டியதில்லை. எனிமையாகச் செய்யக்கூடிய மனத் தூப்பையாகிய அறத்தையாரும் செய்ய முயற்சிப்பதில்லை. உலகத்தைத் திருத்தப் பலர் முன்வருகின்றனர். ஆனால் தம் உள்ளத்தைத் திருத்திப் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ள யாரும் நினைப்பதில்லை. நினைத்தாலே போதும், நினைப்பே மனத்தை விழிப்பு நிலைக்குக் கொண்டு வந்து விடும். பின் மனமே அறிவாகிவிடும். மனம், உள்ளம், நெஞ்சம், நினைவு, என்னம் என்று சொல்வதெல்லாம் ஒரு பொருளைத்தான் குறிக்கின்றன. செயல்படும் நிலைநோக்கி ஒவ்வொரு பெயரைப் பெறுகின்றன. ஒரு மனிதனே, தாத்தா, தந்தை, தனயன், மகன், கணவன் எனப் பல நிலைகளிலும் வாழ்வது போல, இருக்கும் ஒன்றே பல நிலைகளில் அது செயல்படும் நிலைநோக்கிப் பெயர்பெறுகிறது. மாறிப்பிறக்கும் வழிதெரிந்தவர்க்கு மனமே அறிவாகி நிற்கும். அறிவே தெய்வமென்றார் தாயுமானவர். அந்த அறிவும் அகத்ததுதான் என்பதை,

“ஜயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்புக் கொள்ள”

எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் திருவள்ளுவர்.

மனம் தன் நிலை உணர்ந்து தன்னுள் அடங்குமானால் அந்நிலையிலே அம்மனம் அறிவாகி வாலறிவாகச் செயல்படும். நாணயத்தின் இரண்டு பக்கம் போல் மனமும் அறிவும் செயல்படுகின்றன. கீழ்நிலையில் செயல்படும் போது மனமாகவும், மேல்நிலையில் செயல்படும் போது அறிவாகவும் ஒரு பொருளே அணுவாய் அமைந்து அண்ட்ததையும் பிண்ட்ததையும் ஆள்கின்றது. என் செய்ய தீயலும்? அறிந்தவர் அறிவித்தால் அறிந்து கொள்ளலாம். உணர்ந்தவர் உணர்த்தினால் உணர்ந்து கொள்ளலாம். வான் அமிழ்த்ததைப் பருகியவர், எண்ணத்தில் மலர்ந்த வாய்மையைச் செவிமடுத்தவர் பெருநிலை பெற்றவர். இந்நிலை கைவரப் பெற்றவரையே சித்தர் என்றும், ஞானி என்றும் சாகாநிலை கையகப்படுத்தியவர் என்றும், மூச்சோடா தவத்திற் குரியவர் என்றும், மாறிப் பிறக்கும், பிறப்பிக்கும் நிலையைக் கையகப்படுத்தியவர் என்றும் பலவாறாகக் கூறுவர். மனமாகிய எண்ணாங்களின் ஆளுமையைக் கடந்திருப்பவரின் நிலையினை,

“அலையும் மனத்தை அகத்து அடக்கம்
அவனே சரியை கடந்தோனாம்
அலையும் மனத்தை அகத்து அடக்கம் .
அவனே கிரியை முடித்தோனாம்
அலையும் மனத்தை அகத்து அடக்கம்
அவனே யோக தற்பரனாம்
அலையும் மனத்தை அகத்து அடக்கம்
அவனே ஞானி அதிகூரன்”

எனச் சான்றோரும் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

மனத்தை அறிவாக மாற்றிக்கொள்ள குருபிரானின் அமிழ்த மழையில் தினைத்து எண்ணத்தின் வழி உழைத்தால் உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்கும். நினைப்பு நிலையை நிச்சயம் உயர்த்தும். “ஆர்வலர் அறிவார் அரணை” என்பார் திருமூலர்.

(நன்றி: திருக்குறளில் சித்தர் நெறி)

சிரஞ்சவித் தேவனின் மகிழம்

கமலாதேவி செல்லத்துரை

“சிவபூரி” முதியோர் இல்லம், சுழிபுரம்

உலகில் உள்ளவர்கள் எல்லோராலும் போற்றிப் பூஜித்து வரும் இதிகாசம் இராமாயணமாகும். இதனை மிகவும் மதித் துப் பாராயணம் செய்வது வழக்கமாகிவிட்டது. இது வால்மீகி என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இதில் இடம்பெறும் கதாபாத்திராவ்களின் மத்தியில் ஒரு விலைமதிப்புள்ள இரத்தினமாக அனுமான் பிரகாசிக்கின்றார். இவர் வாயுபுகவானுக்கும் ஆஞ்சனாதேவிக்கும் மகனாவார்.

அனுமான் ஒரு மாமேதை, புனித நால்களான நான்கு வேதங்கள், மற்றும் ஆறு சாஸ்திரங்களையும் இலக்கணங்கள் உட்பட பலவற்றையும் கற்றுத்தேர்ந்திருந்தார். எமக்குள் ஒரு தெய்வீக சக்தியே இருந்து இயக்குகின்றது என்பதை உணர்ந்தவர்கள் பண் டிதர் களாவர். அத்தகைய கண்ணொட்டத்திற்கு அனுமான் ஒரு நல்ல உதாரணமாவார். பணிவின் சின்னமாகத் திகழ்ந்தார். எல்லா ஜீவன்களுக்குள்ளும் இராமத்துவம் நிறைந்திருப்பதை அறிந்து போற்றினார்.

இராமரும் இலஷ்மணரும் ரிஷ்யமுக பர்வதத்தை அடைந்து அங்கு ஒரு சிறிய சோலையில் இளைப்பாறினார்கள். தன்னைப் பழிவாங்கத் தூஷிக்கும் வாலியின் உற்றாகளோ அன்றிக் கையாட்களோ என்று சுக்ரீவன் அஞ்சினார். இந்நிலையில் அனுமார் அந்தச் சகோதரர்களிடம் மிக இனிய வசீகரமான வார்த்தைகளைப் பேசினார். அவர்களைத் தன் தலைவனிடம் கூட்டிச் சென்றார். சுக்ரீவனும் அவர்களுடன் பேசி நண்பர்களானார்கள். ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவுவதன் மூலம் பொதுவான பிரச்சினையும் கவலையும் தீர்க்க உற்றவகிபாகமாகும் என்று உறுதி கொண்டனர்.

அனுமன் இராமனின் தூதுவரானார். உத்தரவு வந்ததும் அனுமன் தனக்குள் ஓர் உந்துசக்தி பிறப்பதை உணர்ந்தார். இராமரே உத்தரவு பிறப்பித்தால் அவரே உள்ளிருந்த அந்தச் செயலுக்கான வலிமை, அறிவுத்திறன், தைரியம் மற்றும் துணிச்சலையும் வழங்குவார் என்ற புதிய நம்பிக்கை அனுமானுக்கு ஏற்பட்டது. அதனால்தான் தன் திறமை மற்றும் செயல்திறன் பற்றிய பயமோ சுந்தேகமோ அவர் மனதில் தோன்றியதே இல்லை. இராமர் அந்தச் செயலைச் செய்ய ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார் என்னும் எண்ணமே அவரது மனதிலும் உடலிலும் புதிய வேகத்தைத் தந்தது.

இராமதரிசனம் அனுமானுக்கு மனதிலும் உடலிலும் அளவற்ற புத்தாற்றலை வழங்கியது. இல்லையென்றால் ஜாம்பவான், அங்கதன் மற்றும் பல வானரவீரர்கள் நூறு யோசனைக் கடலைத் தாண்ட பயந்த போது இவரினால் மட்டும் இராமநாமத்தை ஜபித்துக் கொண்டு எப்படித் தாண்ட முடிந்தது. சீதையைக் கண்டு பிடிக்க இராமர் கூறிய பொழுது தனக்குத் தானே சில வினாக்களை எழுப்பித் தெளிவு பெற்றார். “நான் ஏன் கிந்தப் பணியின் வெற்றி தோல்வி பற்றி எண்ண வேண்டும். இராமர் அல்லவோ கூப்பணிக்காக நம்மைத் தேர்வு செய்தார், அவரைச் சரணாட்டவோம், நம்மால் முடிந்ததைச் செய்வோம்” என்றே எண்ணினார்.

அவர் பறந்து சென்று கொண்டிருந்த பொழுது கடலில் இருந்த ஒரு மலை தோன்றித் தன் மீது சிறிது இளைப்பாறுமாறு வேண்டிற்று. அனுமான் மறுத்துவிட்டார். அடுத்து ஒரு அரக்கி வெளிவந்து சண்டைக்கு அழைத்தாள். அவனை வெகு எனிதூகக் தள்ளிவிட்டு தன் வழியே இராமபாணம் போல அவர் பறக்கலானார். அவரது வீரத்திற்குத் தன்னம்பிக்கை முதற்காரணம், மனதிறைவு சயத்தியாகம் ஆகியவைகைகொடுத்தன.

அனுமானின் இராமபக்திக்கு ஒரு அருமையான எடுத்துக்காட்டு இதோ. பாலம் கட்டி முடிந்த பின் இலங்கைக்கு அணிவசுத்துச் செல்வதற்கு முதல் இரவு கடற்கரையில் சுக்ரீவன், அனுமான், விபீஷணன், ஜாம்பவான், அங்கதன் போன்றவர்களுடன் இராமர், இலஷ்மணரின் மடியில் தலைவைத்து இளைப்பாறினார். திடீரென சுடியிருந்தவர் களிடம் நிலவில் அந்தக் கறை ஏன் உள்ளது? எதைக் குறிக்கிறது? என்று கேட்டார்.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பதிலைக் கவரினார். சிலர் பூமியின் நிழல் என்றும், மேற்பரப்பில் உள்ள ஒரு பள்ளம் என்றும், சிலர் மான் குவியல் என்றும் கவரினார். இராமர் அனுமானின் கருத்தைக் கேட்டார். தான் வணங்கும் இராமரின் முகம் நிலவில் பிரதிபலிக்கிறது என்றார். அனுமான் கண்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸீ இராமரையே கண்டன.

ஸ்ரீம பட்டாபிஷேகத்தில் மந்திரிகள், பிரபலமான விருந்தினர்கள், விபீஷணன், சுக்ரீவன், ஜாம்பவான் போன்ற சகாக்கள் எல்லோருக்கும் பரிசுப் பொருட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அனுமானுக்கு மட்டும் தரப்படவில்லை. அதைக் கவனித்த சீதை மிகவும் வேதனையடைந்தாள். இராமர் உத்தரவோடு சீதை தனது கழுத்தில் இருந்த முத்துமாலையைப் பரிசாகக் கொடுத்தார். உடனே ஒவ்வொரு முத்தாகப் பிரித்துக் கடித்துப் பார்த்து அருவருப்புடன் துப்பலானார். சீதைக்குக் கோபம் வந்து அனுமான் குரங்குதான் சந்தேகமில்லை என்று இராமரின் காதில் கிசுகிசுத்தார். அனுமானிடம் காரணம் கேட்ட போது முத்துக்கள் ஒன்றிலுமே இராமர் இல்லாததால் அப்படிச் செய்ததாக கவரினார்.

அனுமனின் இந்த செயலைக் கவனித்த அகஸ்திய மகரிஷி அனுமானிடம் உனது உடம்பில் இராமர் இருக்கிறாரா என்று கேட்டார். உடனே அனுமான் மணிக்கட்டில் இருந்த ரோமத்தைப் பிடுங்கி முனிவரின் காதருகில் பிடித்தார். “ராமா ராமா” என்ற ஓலி அதிலிருந்து இடைவிடாமல் வருவதைக் கேட்டு முனிவர் ஆச்சரியமடைந்தார். எந்தக் காரியத்திலும் அனுமார் வெற்றிபெற இது ஒன்றே காரணமாகும்.

பட்டாபிஷேகம் முடிந்த பிறகு சீதை இராமர் மற்றும் அவரது சகோதரர்கள் சுழித் தாங்கள் இராமருக்குச் சேவை செய்வதில் பெரும் பங்கு வகிக்க ஆவலோடு இருப்பதாகச் சுற்றினார். முக்கியமாக பரதனும் சத்தருக்களும் விருப்பம் தெரிவித்தனர். அங்கிருந்தவர்களுக்கு வேலைகள் ஒதுக்கப்பட்டன. அச்சமயம் அனுமான் இருக்கவில்லை. வந்தவுடன் எல்லா வேலைகளும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அனுமானுக்கு வாய்ப்பில்லை என்றும் கவரினார். ஏமாற்றமடைந்த அனுமான் எதுதனை சிறியதாயினும் பிரவாயில்லை. எனக்கு ஒரு வேலை தாருங்கள். ஏதாவது விட்டுப் போயிருக்கலாம்” என்று மன்றாடினார். அவர்கள் ஒன்றுமில்லை என்று கூறவே

அனுமான் அந்தப்பட்டியலை சோதனை செய்து அதில் ஒன்றே ஒன்று விடுபட்டதை கவனித்து கொட்டாவிவிடும் பொழுது தனது வாய்க்கு முன்னால் சொடுக்குவது வழுக்கம். சுக்கரவர்த்தி அவரே செய்வது நியாயமில்லை என்று ஒரு வார்த்தை வைத்தார் அனுமான்.

எப்போதெல்லாம் இராமர் கொட்டாவி விடும் பொழுது இராமரின் வாய்க்கு முன்னால் விரல் கொடுக்கும் வேலையைத் தனக்கு அளிக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார். மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். இராமர் அரிதாகவே கொட்டாவி விடுவார் என்று அவர்கள் எண்ணினர். அனுமானே இது தெய்வமே தந்த வாய்ப்பு என்று எண்ணினார். எந்த நேரமும் இராமரைப் பார்த்த வண்ணம் எப்போது வாய்திறப்பார் எப்போது விரல் கொடுக்கலாம் என்று காத்திருந்தார். இந்தக் கடமையை சிரத்தையோடு செய்து கொண்டிருந்தார்.

பக்தராஜனும், தெய்வீக ஆற்றலிலே மகாவீரனுமாகிய ஆஞ்சனேயன் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்திருத்தல் வேண்டும். எங்கெல்லாம் இராமாயணம் படனம் பண்ணப்படுகிறதோ அவனுடைய சாந்தித்தியம் பறத்தோற்றத்தில் இல்லாத அமைப்பில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும். ஆஞ்சனேயன் குரு தத்துவமாக விளங்குவான் என்றும் அருளப்பட்டுள்ளது. இக் காரணங்களால் தற்காலத்தில் வீரம், வெற்றிச்சல சம்பத்தும் வேண்டி மாருதி என்ற அனுமாருக்கு கோவில்கள் பல அமைத்து வணங்கி ஆக வேண்டிய கிரியைகளும் செய்யப்படுகின்றன. பல நாமாவரிகளில் மாருதியின் சேவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கலியுகத்தில் எல்லோரும் சகல செல்வங்களான பலம், வீரம், அஞ்சாமை ஆகியவற்றில் சித்தி பெற்றவரான ஆஞ்சனேயரை வணங்கி அருள் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றனர். இது வரவேற்கக் கூடியது. வெற்றிலை, தேசிக்காய் ஆகியவற்றால் மாலை போட்டு விரதம் அனுட்டிக்கின்றனர். இதனால் பலரும் மனம் மாறி நல்ல பலாபலனைப் பெறுவர்களாகின்றனர். வாழ்க சிரஞ்சீவித் தெய்வம்.

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

மல்லாகம் பழம்பதி விநாயகர் கோவில்

சன்முகவிங்கம் சஜீலன், பன்னாலை.

யாழிப்பாணத்தின் வடபால் 12கிலோமீற்றர் தொலைவில் அமைந்துள்ள பழம் பெரும் கிராமமே மல்லாகமாகும். மல்லாகமம் அல்லது மல்லர் அகம் என்பது மருவியும் குறுகியும் மல்லாகம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். அன்று தொட்டு இன்று வரை இந்நிலப்பரப்பில் கமம் செய்யப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே. மாருதப்புரவீகவல்லியின் படைவீரர்கட்டு கமம் செய்வதற்காக வழங்கப்பட்ட நிலமாக இது இருக்கலாம் எனவும் சிதம்பரத்தினி அவர்களால் எழுதப்பட்ட “ஊரும் பேரும் சைவத்திருக்கோயில்களும் வலிகாமம் வடக்கில் ஓர் ஆய்வு” எனும் நூல் கூறுகிறது. தற்போது நகரமயப்பண்புடன் திகழும் மல்லாகப் பிரதேசம் கிராமிய வழிபாட்டம் சாஸ் களும், ஆகம வழிபாட்டம்சங்களும் நிறைந்த பிள்ளையார், அம்பாள், முருகன், வைரவர், வீரபத்திரர், நாகதம்பிரான் போன்ற சைவாலயங்களையும், சைவத்தமிழ் அறிஞர் பெருமக்கள் பல்ரையும் கொண்ட பாரம்பரியப் பிரதேசமாகும்.

இவ்வாறாக சிறப்புற்ற மல்லாகத்தில் யாழிப்பாணம் காங்கேசன்துறை பிரதான சாலைக்கு அருகாமையில் ஞானமுதல்வரான விநாயகப் பெருமான் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் பழம்பதி விநாயகர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. பழம்பதி பிள்ளையார் ஆலயம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. பழம் கோயில் என்றால் பாரம்பரியம் பேசும் என்பதே ஆலய வரலாற்றின் மகுடவாக்கியமாகும். அநாதியான என்றுமுள்ள பழம் பொருளாக இறைவனை சைவசித்தாந்தம் வர்ணிக்கிறது. எனவே இவ் விநாயகரும் ஆதியிலேயே தோன்றியதால் பழம்பிள்ளையார் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் “வழிப்போக்கர் வாயிலும் வரும் கருணை மொழி பழங்கோயிலானே” என்பதற்கிணங்க பிரதான வீதியோரத்தில் அமைந்துள்ள அரசமரத்தினாடியில் தோன்றிய பிள்ளையார் திருவுருவை பக்தர்களும் அடியார்களும், வழிப்போக்கர்களும் வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதாவது கி.பி 1300இும் ஆண்டுக்கு சற்று முன்னர் தற்போது ஆலயத்தினை நிர்வகிக்கும் அந்தணர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த முதாதையர்கள் தற்போது மூலவிக்கிரகம் அமைந்துள்ள இடத்தில் ஓர் சிறு ஆலயம் அமைத்து நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகளை நிறைவேற்றி வந்தனர். இவ்வாறு பொது மக்கள், அடியார்கள், அந்தணப்பெருமக்கள் ஆகியோரால் மிகவும் பக்தி சிரத்தையுடன் வழிபடப்பட்டு வந்த இப்பிள்ளையார் ஆலயத்தினை யாழிப்பாணத்தினைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த போர்த்துக்கேயர்கள் கி.பி 1585இும் ஆண்டளவில் இடித்தழிக்க வந்தபோது கோயிலை அணுகியும் உட்புக முடியாது திகைத்துப் பின்வாங்கினர் எனவும், மூலவிக்கிரகத்தைப் பூசை செய்யும் அந்தணர் கூரையில் செருகிக் காப்பாற்றினார் என்றும் ஆலய வரலாறு கூறுகிறது. இதனை இவ்வாதீனப்புலவர் இயற்றிய மல்லைமாநகர் பழம்பிள்ளையார் பன்மணிமாலை என்ற நூல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் மதசுதந்திரம் நிலவிய காலப்பகுதியில் ஆலயம் மீள் அமைக்கப்பட்டு வழிபாடு நடைபெற்று வந்தது. பிள்ளையார் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு அனேக ஆண்டுகளின் பின்னர் சிவஞீ சின்னையார் அவர்களாலும் சுற்றக்தவர்களாலும் அருகே ஓர் திருமுருகன் கோயில் அமைக்கப்பட்டது. இது தற்போது பழம்பதி முருகன் தேவள்தானம் என அழைக்கப்படுகிறது. பழம்பிள்ளையார்

கோயிலின் பரிவார முர்த்திகளாக தண்டாயுதபாணி, வைரவர், சுந்தான கோபாள் சுந்திரிகள் நிறுவப்பட்டு நவக்கிரக பீடமும் அமைக்கப்பட்டது. முன்னர் நடைபெற்ற பல கும்பாபிழேகங்களைத் தொடர்ந்து 1927ஆம் ஆண்டு ஓர் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அலங்காரத் திருவிழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1944ஆம் ஆண்டு பழும்பிள்ளையார் ஆலயம், முருகன் ஆலயம் ஆகிய இரண்டு ஆலயங்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றதுடன் பிள்ளையாருக்கு கொழிமரம் நிறுவப்பட்டு பெருந்திருவிழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

பூசை வழிபாடுகள் காலை, மாலை என மூன்று நேரம் நடைபெறுவதுடன் விசேட விழாக்களாக மாதச்சதுர்த்தி, ஆவணிசதுர்த்தி, நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, சூரன்போர், திருவெம்பாவை, விநாயக சஷ்டி, மாம்பழுத்திருவிழா, பஞ்சமுக அர்ச்சனை, சண்முக அர்ச்சனை, கணபதி ஓமம், சங்காபிழேகம், இலட்சார்ச்சனை, தைப்பூசம், வைகாசி விசாகம் என்பன நடைபெறுகின்றன. ஆலயத்தின் பெருந்திருவிழாக்கள் ஆவணி அமாவாசைப்படசத்தை இறுதித் தீர்த்த தினமாகக் கொண்டு பதினொரு நாட்கள் நடைபெறும். கொழியேற்றம், வேட்டைத்திருவிழா, சப்பறம், தேர், தீர்த்தம், கொழியிரக்கம், பூங்காவனம், வைரவர் பொங்கல் என்பன விசேட திருவிழாக்களாக அமையும். பெருந்திருவிழாக் காலங்களில் நாதஸ்வர, தவில் இசைக்கச்சேரிகளும், பேரறிஞர்களின் சமயச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெறுவது விசேட அம்சமாகும். வேட்டைத் திருவிழாவில் பிள்ளையார் காளிகோயிலுக்கு எழுந்தருளிச் சென்று வாழூ வெட்டி மீண்டும் ஊர்மக்களின் பூரணங்கும் மரியாதைகளுடன் ஊர்வலமாக பிரதான வீதி வழியே கோவிலை வந்தடைவார். 1975, 76, 77ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற பிள்ளையார் தேர் உலாவின் போது குஞ்சரக்கண்று (யானை) குடை, ஆலவட்டத் திருக்கோலத்துடன் தேர்வடந்தொட்டு களிற்று நடை நடந்து விழாவை மாபெரும் அலங்காரமாகத் திகழ வைத்தது. இன்றும் மனதை விட்டகலாத மாண்புமையதாக உள்ளது. 1986ஆம் ஆண்டு பழும்பதி முருகன் தேவஸ்தான தேர் விழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து உபயகாரர்கள், மல்லாகம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத் தினர் ஆகியோரின் பங்களிப்புடன் ஆலய மண்டபங்கள் பல நவீனமயமாக்கப்பட்டன. தேர் அமைப்பு, சகடைகள், கேடகம், சுவாமி எழுந்தருளும் பல்வகை வாகனங்கள், மின் இணைப்பு நீர்க்குளிர்ச்சிக் குழாய்கள், காலத்துக்குக் காலம் அமைக்கப்பட்டதுடன் திருப்பணி வேலைகளும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்தன. 1995, 96 ஆண்டு காலப்பகுதியில் யாழ்.குடாநாட்டில் யுத்த அனர்த்தச் சூழல் ஏற்பட்டிருந்தது. எனினும் ஆலயத்தின் பூசை வழிபாடுகளில் எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. 1997 ஆம் ஆண்டு ஓர் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றது. 2000ஆம் ஆண்டு சித்திரத்தேர் செய்யப்பட்டது. 2001ஆம் ஆண்டு சிவகாமி அம்பாள் சமேத நடராஜர் சந்திரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றதுடன் தேர்த்தறிப்பிடமும் அமைக்கப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்டது. 2013ஆம் ஆண்டு பழும்பதி முருகன் ஆலயக் கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றதுடன் பழும்பதி பிள்ளையார் ஆலயக் கும்பாபிழேகம் 2014ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

தற்போதை ஆலயஅமைப்பில் மூலஸ்தான அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்தம்ப மண்டபம், முருகன் ஆலயம் ஆகியவற்றுடன் மடப்பள்ளியறை, களஞ்சிய அறை, காரியாலயம், யாகசாலை, மணிக்கோபுரம், 1816ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட கட்டு

துவிதள இராஜகோபுரம், முன் மணிமண்டபம் ஆகிய அமைப்புகள் உள்ளன. வசந்தமண்டபம், உட்பிரகாரசுற்று வீதி என்பன இரு ஆலயத்திற்கும் பொதுவாயமைவதுடன் திருமஞ்சனக்கிணறு தனித் தனியாக அமைந்துள்ளது. பரிவார சந்நிதிகளாக சந்தான கோபாலர், தண்டாயுதபாணி, வைவரவர், நவக்கிரக பீடம், சிவகாமி அம்பாள் சமேத நடராஜர் சந்நிதி, சண்டேஸ்வரர், கருமாரி அம்மன், அபிஷேக விநாயகர் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. கருமாரி அம்மன் சந்நிதி 2015ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 2016ஆம் ஆண்டு உட்பிரகாரத்தில் மேற்குப் பக்கத்தில் ஓர் விநாயகர் விக்கிரகம் (அபிஷேக விநாயகர்) அமைக்கப்பட்டது. இவ் விநாயகருக்கு அடியார்கள் தாங்கள் கைகளால் தாங்களே அபிஷேகம் செய்துகொள்ளலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தலவிருட்சமாக அரசமரம் உள்ளது. வேம்பு, அரசு, வன்னி, மகிழ் ஆகியனவும் ஆலயத்தை அணிசெய்கின்ற ஏனைய விருட்சங்களாகும். முற்காலத்தில் கோபுரத்திற்கு பக்கத்தில் நிற்கின்ற ஓர் மகிழுமரம் முன் மண்டபம் அமைப்பதற்காக அகற்றப்பட்டது. வடக்குப் பக்கத்தில் நின்ற ஓர் அரசமரம் கடந்தகால அனர்த்தத்தினால் பரகதி அடைந்துவிட்டது. ஆலயத்திற்கு தென்கிழக்குத் திசையில் குருக்கள் தங்குமடமும், கிணறும் உள்ளது. முன்னர் கேள்வியாகவிருந்த நீர்நிலையே தற்பொழுது கிணறாக உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆலய நிலப்பரப்பின் எல்லைகளாக வடக்கே நீதிமன்ற வீதியும், கிழக்கே காங்கேசன்துறை - யாழ் பெருவீதியும், தெற்கே ஆலை வீதியும், மேற்கே ஒழுங்கையும் உள்ளன.

ஆலயத்தில் நடைபெறும் புராணபடனம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். திருவாதவூர்திகள் புராணம், கந்த புராணம், விநாயக புராணம், பின்னையார் கடை என்பன படிக்கப்பட்டு பயன் சொல்லுதல் நடைபெறும். பழம்பதி எனச் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் இவ்வாலயத்தின் விநாயகப் பெருமான் மீது பல புலவர்கள் பக்தி சுவை ததும்பும் பல பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர். அவற்றுள் முருகேசபண்டிதர் இயற்றிய திருவுஞ்சல், சிவப்பிரகாசப் புலவர் இயற்றிய பன்மணிமாலை, உள்ளாங்கவரும் ஓங்காரமூர்த்தி, பழம்பெருமானார் திருப்புகள், பழம் பின்னையார் எச்சரிக்கை, பராக்கு, ளாலி, மாங்களம் ஆகியனவும் முருகனுக்குரிய திருமுருகன் ஊஞ்சலும் மிகவும் விசேషமாக குறிப்பிடற்குரியன. இராஜகோபுர வெளியீடும் உள்ளது.

ஆலயத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்புக்களை அந்தணர் பரம்பரையினரே கவனித்து வருகின்றனர். அந்தவகையில் தற்போது சிவஹீ முத்தையாக்குருக்கள் நாகேந்திர சர்மா ஆதின கர்த்தாவாக உள்ளார்.

தொண்டர்கள், அந்தணர்கள், புரோகித இன்னிசெயாளர்கள், மலர்மாலை புனைவோர், வெள்ளாடை வியலூரச் செய்வோர், விசுவகர்மாவினர் ஆகியோரின் சிறப்பான பணிகளால் ஆலயம் எழிற்கோலத்துடன் எழுச்சியற்றுத் திகழ்கின்றது.

பழம்பின்னையார் அறநெறிப்பாடசாலை 1999ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து இயங்கிவருவதுடன் அறநெறிச் சிந்தனைகளை வளர்க்கும், சமயப்பாட வகுப்புக்களையும், சமய அறிவுப்போட்டிக்களையும் சைவச் சிறாருக்கு நடத்திவருவதுடன் அவர்களை ஆன்மீக வழியில் நெறிப்படுத்தியும் வருகிறது.

ஆன்மீக வாழ்க்கை

பஸ்திதர் தி.பொன்னம்பலவாணர்

ஆன்மீக வாழ்க்கை பற்றி அறிதல், வாழ்தல் பற்றிய விருப்பம் நம்மில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு மேம்போக்காகவும், அழுத்தமாகவும் உள்ளது. உண்மையில் சைவசமயியாக ஒருவர் வாழ்ந்தால் அவர் ஆன்மீக வாழ்வின் குறிக்கோளும் வாழும் முறையும் உடையவரே என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் சைவசமயிகளில் மிகமிகப் பெரும்பாலானவர்கள் பிறப்பால் சைவசமயியாக கிருந்தாலும் தம் குறிக்கோளாலும் வாழும் முறையாலும் உலோகாயத் சமயிகளாகவே உள்ளனர்.

உலகிலுள்ள சமயங்களையல்லாம் பிரிவில் வகுத்துள்ளார் சிவஞானமுனிவர் என்ற பேரறிஞர். அவர் வகுத்த முறையில் ஆரம்பமாக உள்ளது உலோகாயதம், கடைசி உச்சமாக உள்ளது சைவசித்தாந்தம். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த சிறந்த தத்துவஞானியான உபஅதிபர் கைலாசபதி அவர்கள் ஒருவன் பிறப்பினால் அமைந்த சமயத்திலும் பார்க்க வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் - வாழும் முறைகளை வைத்து நிச் சயிக் கக் கூடிய சமயமே உண்மையானது என்ற கருத்தை தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்.

சாதாரணமாக புத்த சமயம், கிறிஸ்தவ சமயங்களில் உள்ளவர்கள் இவற்றைப் பிரசாரம் செய்து பெருமையடைபவர் கூட உலோகாயதர்களாகவே இருப்பது இயல்டு. இப்படியான சமுதாய நடைமுறையில் ஆன்மீக பற்றிய எண்ணம், விருப்பம், ஏற்படுவது இயல்பானதும் கட்டாயமானதுமாகும். இந்நிலையில் ஆன்மீகம், ஆன்மீக வாழ்வு பற்றிய ஆர்வம் பலருக்கு உண்டாவது இயற்கையின் தூண்டுதலேயாகும்.

ஆன்மீகம் என்றால் என்ன? அதனை ஏன் விரும்ப வேண்டும்? என்ற கருத்துக்களில் நல்ல தெளிவு உண்டானால் இன்றைய உலகில் சைவசமயிகள் மட்டுமன்றி பிறரும் ஆன்மீகம் பற்றி அக்கறை கொள்வர். ஆன்மா என்றால் உயிர், உயிரின் இயல்பு, வளர்ச்சி, உயிரின் குறிக்கோளை அடைதல் என்பனவே ஆன்மீகம் எனப்படும்.

இன்றைய உலகிலுள்ள உலோகாயதம் என்றால் மைய், வாய், கண் முதலிய உடலுறுப்புக்களால் அமையத்தக்க இன்பம் பற்றிய ஈடுபாட்டில் மனம் அக்கறைகளாள் அப்படியான இன்பங்களை நாடி வாழ்தலே, வாழ்வின் குறிக்கோளாக அமைவதே உலோகாயதம் எனப்படுகின்றது.

உலகியல் நோக்கில் மைய், வாய், கண் முதலிய ஜபம் பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படும் எல்லை மீறும் நிலையில் துண்பத்துக்குக் காரணமாக அமைவதையும் அப்படியான துண்பாநீக்கத்துக்காக ஜம்பொறிகளின் அனுபவங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது அனைவரின் வாழ்விலும் இயல்பாய் அமைந்திருக்கிறது. இப்படியான தீன்பக் குறிக்கோளுக்கு முதன்மை கொடுக்காது உயிரின் வளர்ச்சி, வலிமைகளை குறிக்கோளாகச் கொண்டு பொறிவழி விரையும் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி மனவலிமை, ஆன்மவலிமைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, உடலுக்குப் பெரும் ஊறுவந்த

போதும் மனங்கலங்காத மகிழ்வடன் இருக்கும் தன்மையே ஆன்மீகம் ஆகும்.

இத்தகைய ஆன்மீகத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழும்போது - வாழ ஆரம்பிக்கும் போது ஆன்மீக வாழ்வு தொடர்க்கிறது. ஆன்மீக வாழ்வின் உச்சத்தினை அடைந்த ஒருவர், மனக்கலக்கமின்றி ஆன்மீகத்தில் ஆர்வம் கொண்டு ஈடுபட்டு முன்னேறவும் காரணமாயிருப்பார் - அதற்கு உதவவும் செய்வார்.

இப்படியான உயர்ந்த பயனை அடைய யார்தான் விரும்பமாட்டார்? ஆனால் ஆன்மீக வாழ்வின் ஆரம்பம், பாடசாலைக்குச் செல்லாது மனம்போன போக்கில் விளையாடித் திரிந்த ஒரு சிறுவனை பாடசாலைக்குச் செல்ல வற்புறுத்துவது போன்றதாக இருக்கும். ஆன்மீக வாழ்வின் குறிக்கோளின் சிறப்பில் ஆசைப்பட்டு அதில் காலடி வைக்க விரும்புவோர் சில முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு முன்னேற வேண்டும். அப்படியான ஒரு சில ஆரம்ப முயற்சிகள் பற்றி கவனிப்போம்.

ஆத்மார்த்த பூசை, செபம், குருபூசை, தலைாத்திரை முதலியன நமது கவனத்திற்குரியன ஆகலாம். சைவ சமயத்திலே இரண்டுவிதமான பூசைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலயங்களை அமைத்து அங்குள்ள விக்கிரகங்களில் வேதாகம விதிப்படி தெய்வத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்து, தினமும் செய்யும் வழிபாடாகிய பரார்த்த பூசை ஒரு விதம். விதிப்படி விசேட தீட்சை பெற்ற, குருமூலமாக சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்து மந்திரபூர்வமான ஜந்துவித சுத்திகள் மந்திரநியாசம், அபிஷேகம், நிவேதம், தீபாராதனை, அர்ச்சனை, சண்டேசரபூசை போன்றவற்றை மரணபரியந்தம் செய்யும் ஆத்மார்த்த பூசை மற்றையதாகும். இப்படியான பூசை கிரியையில் கிரியை எனப்படும். இதனினும் கட்டுப்பாடுகள் குறைந்த சரியையில் கிரியை எனப்படும் ஆத்மார்த்த பூசைமுறை ஒன்றும் உண்டு. முதலாவதான சமய தீட்சை பெற்று நித்திய அனுட்டானம் உடையவர் விநாயகர் முதலிய சிறிய தெய்வ விக்கிரகம் வைத்து தம் இயல்புக்கும் ஆர்வத்துக்கும் ஏற்ப தினமும் பூசை செய்தல். இப்படியான பூசைகளை செய்வதால் தெய்வ அநுபவங்களைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வம் கிரியை, யோகம் ஞானம் பற்றிய பெறுமதிகள் ஆர்வங்கள் பயன்கள் படிப்படியாக உண்டாகும்.

குருபூசை என்பது சைவசமயி ஓவ்வொருவருக்கும் தேவையான ஆரம்ப கடைசி ஆன்மீக முயற்சியாகும். இறை மகிழமை, இறை அநுபவம் என்பவற்றை தம் வாழ்வாலும், வாக்குக்களாலும் போதித்த குருமாரைப் பூசித்தல், வணங்குதல் குருபூசையாகும். சைவசமயிகள், சமயாசாரியர் நால்வர் முதலிய குருமாரை தினமும் வணங்குவதோடு மட்டுமன்றி அவரவர் குருபூசை தினங்களில் விரதம் அனுட்டித்து விசேடமாக வழிபடவேண்டும் இப்படியான குருபூசை வழிபாடுகள் குருவருளையும் இறையருளையும் எளிதில் பெற்றுக்கொள்ள நல்ல வழிகளாக உள்ளன.

பெரியபூராண வசன நூலில் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை செய்யும் முறை, அதன் அவசியம் பற்றி தெளிவாக எழுதியுள்ளார். புண்ணியத் தலங்கள், கங்காஸ்நானம் குறித்து செய்யும் பிரயாணங்கள், தலைாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை என குறிக்கப்படுகின்றன. இந்த யாத்திரைகளை ஒரு பெரியார் அருள் நாடியயாத்திரை என நாவலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது இந்த யாத்திரைகளுக்கும் சுற்றுலாகளுக்கும்

பெரும் வேறுபாடுகள் உண்டு. இக்காலத்தில் பலர் இரண்டையும் ஒன்று என தவறாக நம்புகின்றார்கள்.

புனிதமான யாத்திரைகளில் பலவித புனித கட்டுப்பாடுகள், நியாமங்கள் உண்டு. சில தியாகங்களையும் தருமங்களையும் மனவிருப்பத்துடன் செய்வது புனித யாத்திரைகளில் இடம்பெறும். இவற்றின் அடிப்படையில் சிறந்த தெய்வீக அநுபவங்கள் எளிதாகக் கிடைக்கும். அத்தகைய அநுபவங்கள் மீண்டும் மீண்டும் யாத்திரை ஆர்வத்தைப் பெருக்கி தெய்வீக வாழ்வுக்கு, ஆன்மீக அநுபவத்துக்கு வழி செய்யும்.

சில காலத்துக்கு முன் கதிர்காம யாத்திரை, சிதம்பர யாத்திரை முதலியன சைவமக்களின் வாழ்வின் அம்சங்களாக இருந்திருக்கின்றன. இன்று அவை சுற்றுலாகளாக மாறியோ இல்லாமலோ குறைந்துவிட்டன. ஒருவர் தன் சொந்த வீட்டில் நியாமங்களுடன் ஆத்மார்த்த பூசை, குருகுசை செய்து பல வருடங்களில் அடையும் முன்னேற்றத்தை புனித யாத்திரையால் சில வாரங்களில் பெறமுடியும். இப்படிப் பெறப்படும் முன்னேற்றம் ஆன்மீக உணர்வுகளையும் தெய்வீக அநுபவங்களையும் அருளும்.

பூசை முதலிய ஆன்மீக முயற்சிகளில் புராணபடனமும் ஒன்றாகும். புராணபடனம் என்றால் புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட கதைகளை அறிதல் என்று பலர் மிகத் தவறான விளக்கத்துடன் உள்ளார்கள். சரியாகச் சொன்னால் தமிழ்மாழி மூலமான உயர்ந்த வழிபாடாகவும், எல்லாவிதமான சாதனைகளுக்கு தூண்டுகோலாகவும், சிவபுனியையும், பசுபுனியையும், பசுத்தீவினை போன்ற நுட்பமான விடயங்களை போதிக்கும் இனிய ஞானகுரு போலவும் விளங்குவது புராணபடனமாகும். புராணபடனம் அறிவுக்கும் விவேகத்திற்கும், மனதிற்கும் புத்திக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் அறிய சாதனமாகும். பக்திசிரத்தையுடன் புராணபடனம் நிகழ்த்த வாய்ப்பு இல்லாதவர், புராண பாராயணத்தைச் செய்தால் கணிசமான பயனையும், புராணபடனம் பற்றிய அருமையையும் அறியலாம். கடற்கரையில் நிற்பவன் கடலுடன்

சிறுவர் விருந்து

ஸ்ரீராமயக்கு கிடைத்த பரிசு

சைவப்பெரியார் சு.சிவபாதசுந்தரம்

அநேக வருஷங்களுக்கு முன்னே ஒரு தேசத்தில் பஞ்சமுண்டானது. பல ஏழைகள் உணவின்றி வருந்தினார்கள். அநேக சிறு பிள்ளைகள் பட்டினியால் வருந்தியதைப் பார்க்க மிக்க பரிதாபமாக இருந்தது.

அவ்வுரிலே இருந்த ஒரு பிரபு அச்சிறு பிள்ளைகளில் இரக்கங்கொண்டு அவர்களில் இருபது பேரைத் தமது வீட்டிற்கு அழைத்தார். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மோதகம் கொடுக்கும்படி அவர் கட்டளையிட்டார். மோதகமெல்லாம் ஒரு கூடையில் அவர்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. அந்தப் பிரபு அவர்களைப் பார்த்து, “பிள்ளைகளே, நீங்கள் இந்த மோதகங்களில் ஒவ்வொன்று எடுத்து உண்ணுங்கள்; இப்படியே பஞ்சம் முடியும் வரையும் இங்கே வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு மோதகந்தருவேன்” என்றார்.

“மோதகத்தை எடுங்கள்” என்று பிரபு சொன்னவுடனே, பிள்ளைகள் பெரிய மோதகங்களை எடுத்தற்காக முற்பட்டு நெருங்கிவந்து கூடைமேல் விழுந்து தள்ளுண்டு இடியுண்டு ஒவ்வொன்றை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினார்கள். அந்தப் பிரபு பிள்ளைகளுக்குச் செய்த நன்மைக்காக அவர்கள் அவருக்கு நன்றி சொல்ல நினைக்கவுமில்லை.

கிரிசாம்பாள் என்னும் ஒரு சிறுமி மாத்திரம் தனியே நின்றாள். அவள் மற்றையோர்களைப்போல் இடிபட, இழுபட தள்ளுப்படப் போகவில்லை. அவள் கூடைக்குச் சிறிது தூரத்திலே பொறுமையாய் நின்றாள். அந்தக் கூடையில் ஒரு சிறு மோதகம் மாத்திரம் இருந்தது. அவள் பிரபுவைப் பார்த்து முகமலர்ச்சியோடு நூல் தாழ்மையோடும் அவருக்கு துதி சொல்லிவிட்டு, அந்தச் சிறிய மோதகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போனாள்.

இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பிரபுவுக்கு அவளிலே பற்றுண்டானது. அடுத்தநாள் எல்லாப் பிள்ளைகளும் வந்தார்கள்; கூடை நிறைய மோதகம் இருந்தது; முதல் நாட்போலவே பிள்ளைகள் தள்ளுப்பட்டு நெரிபட்டு பெரிய மோதகங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். பொறுமையாய்த் தூரத்தில் நின்று கிரிசாம்பாளுக்கு மற்றைய மோதகங்களின் பாதியளவுமில்லாத ஒரு சிறு மோதகங் கிடைத்தது; அவள் அதை எடுத்துக் கொண்டு பிரபுவுக்கு உபசாரங்களை சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

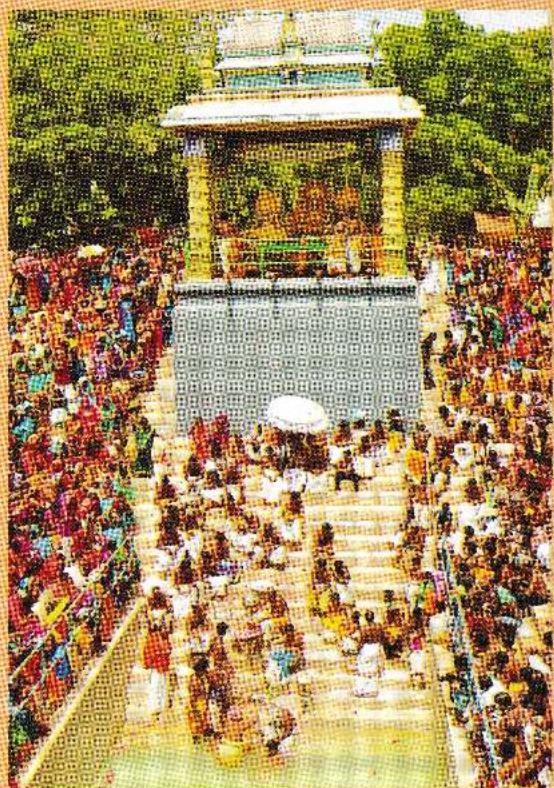
மோதகத்தைக் கொண்டுபோய் வழக்கப்படி தாயிடம் கொடுத்தாள். தாய் அதை பிரித்தபோது, அதற்குள் இருந்த ஆசு வெள்ளி ரூபாக்கள் கலீரன்று விழுந்தன. தாய் மகளை நோக்கி, “கிரிசா, இது என்ன மோசம்? ஏதோ தவறுதலினால் இந்தக் காசு இதற்குள் வந்துவிட்டது. மோதகம் எங்களுக்குரியது; பணம் எங்களுக்குரியதன்று. ஆதலால் இதை விரைவாய்க் கொண்டுபோய்ப் பிரபுவிடாவ் கொடுத்துவிடு” என்று அனுப்பினாள்.

கிரிசாம்பாள் பணத்தைக் கொண்டுபோய்ப் பிரபுவிடாவ் கொடுக்க, பிரபு அவளைப் பார்த்து, “மகளே, நான் இப்பணத்தை மோதகத்துள் தவறாக வைக்கவில்லை. உன்னுடைய பொறுமையையும் சாந்த குணத்தையும் சொல்கிறேன், அதற்கு வெகுமதியாக உனக்கு கிடைக்கும் மோதகத்திற்குள் இப்பணத்தை வைப்பித்தேன்; நீயே அதை எடுத்துக் கொள்; பெரிய மோதகம் வேண்டுமென்று சண்டையிடாமல் தனக்குக் கிடைத்தது போதும் என்றெண்ணித் திருப்தியடையும் பிள்ளைக்கு மோதகத்திற்குட் கிடைத்த பணத்திலும் பார்க்க ஆயிரம் மடாங்கு மேலான வெகுமதி கடவுளாற் கிடைக்கும்” என்றார். கிரிசாம்பாள் பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு திரும்பினாள். (ஸவபோதகம் - முதற்புந்தகம்)

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையேயாய் சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருஞூவ தினியே!

**கலாந்து தங்கம்மா அப்பாக்குடி யம்மையாரின்
குருபுதை நகழ்வு (12.07.2019)**

இந்த ஏதேனும் கோண்டாவில் கீவுப்பி தொழிற்படிநுசூப் பாடசாலையில் அக்டப்ரம் துரைக்காகின்டு ஜெவலஸ்தானத்தால் சிவாரியிடப்பட்டது. | இமு-- ஆவத்தி 2019|